

AGRICULTURA

Carregant herba

SUMARI:

Les Confederacions Hidrogràfiques, per M. Rossell i Vilar. —
El vi, l'alcohol i l'aigua, per Amadeu Aragay. — El talp. —
Avicultura, per L. Gallinat. — Unió de Sindicats Agrícoles de
Catalunya. — Correlació entre el pes de la vaca i la producció
de llet, per M. Rossell i Vilar. — Per a l'estructuració de la
nostra Agricultura. — Noticiari. — El Mercat.

I RAMADERIA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Plaça de Catalunya, 17

LLIBRERIA CATALONIA
BARCELONA

ENCICLOPEDIA AGRÍCOLA

publicada sota la direcció de G. WERY

VOLUMS PUBLICATS

Química agrícola (Química del suelo). *G. Andre* (2.ª edició). Dos volums.—Tela, 24 pessetes.
 Química agrícola (Química vegetal). *G. Andre* (2.ª edició). Dos volums.—24 ptes.
 Viticultura. *P. Pacottet* (2.ª edició).—15 ptes.
 Vinificación. *P. Pacottet* (2.ª edició).—14 ptes.
 Higiene y Enfermedades del ganado. *P. Cagny y R. Gomin* (2.ª edició).—14 ptes.
 Avicultura. *Vottelher* (2.ª edició).—14 ptes.
 Abonos. *C. V. Garola* (2.ª edició). Dos volums.—24 ptes.
 Cereales. *C. V. Garola*.—14 ptes.
 Riegos y Drenajes. *E. Risler y G. Wéry*.—14 ptes.
 Las Conservas de frutas. *A. Rolet* (2.ª edició).—14 ptes.
 Agricultura general. *P. Diffloth* (2.ª edició). 4 volums.
 I. Suelo y mejoramiento de las tierras.—12 ptes.
 II. Labores y rotación de cultivos.—12 ptes.
 III. Siembras y cuidado de los cultivos.—12 ptes.
 IV. Cosechas y conservación de los productos agrícolas.—12 ptes.
 Alimentación racional de los Animales domésticos. *Gouin*.—14 ptes.
 Entomología y Parasitología agrícolas. *Guénaux*.—14 ptes.
 Enfermedades parasitarias de las plantas cultivadas. *P. Delacroix*.—12 ptes.
 Enfermedades no parasitarias de las plantas cultivadas. *P. Delacroix*.—12 ptes.
 Lechería. *C. Martin* (2.ª edició).—12 ptes.
 Arboricultura frutal. *Bussard y Duval* (2.ª edició).—14 ptes.
 Material vitícola. *R. Brunet*.—12 ptes.
 Material vinícola. *R. Brunet*.—14 ptes.
 Prados y Plantas forrajeras. *C. V. Garola*.—15 ptes.
 Botánica agrícola. *E. Schribaux y J. Nanot*.—12 ptes.
 Zootecnia general. *P. Diffloth*. 2 volums.—27 ptes.
 Microbiología agrícola. *E. Kayser*. 2 volums.—24 ptes.

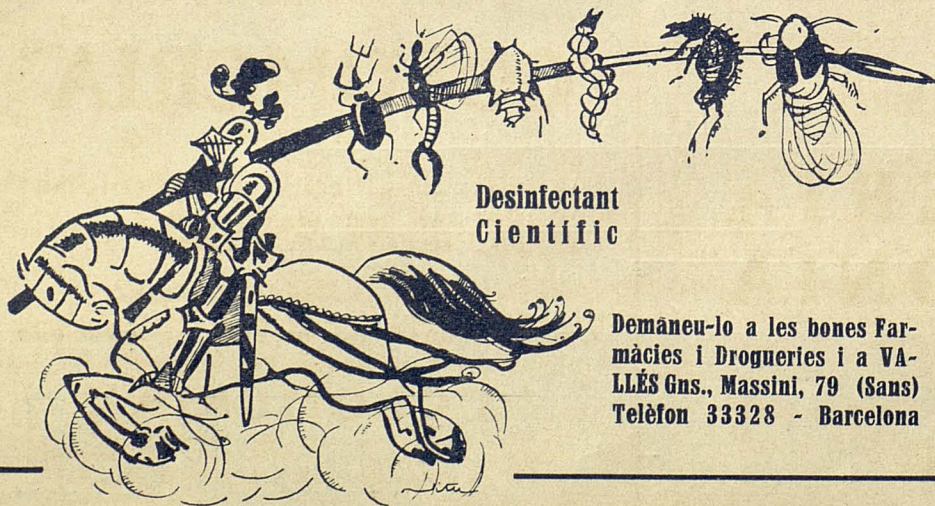
Ganado lanar. *P. Diffloth*.—12 ptes.
 Silvicultura. *A. Fron*.—14 ptes.
 Razas bovinas. *P. Diffloth*.—15 ptes.
 Aguardientes y Vinagres. *P. Pacotet*.—14 ptes.
 Las Conservas de Legumbres. Carnes, productos del corral y de la lechería. *A. Rolet*.—12 ptes.
 La remolacha y la fabricación del azúcar de remolacha. *Saillard*.—17 ptes.
 Industria y comercio de los Abonos. *Pluvillage*.—14 ptes.
 Construcciones rurales. *J. Danzuv*.—14 ptes.
 Economía rural. *E. Joutier*.—14 ptes.
 Compendio de Agricultura. *C. Sellensperger*.—14 ptes.
 Explotación de un dominio agrícola. *R. Vuigner*.—15 ptes.
 Apicultura. *R. Hommell*.—14 ptes.
 Cultivo hortícola. *L. Bussard*.—12 ptes.
 Cabras, cerdos, conejos. *P. Diffloth*.—12 ptes.
 El Manzano de sidra y la Sidrería. *Warcollier*.—15 ptes.
 Sericultura. *P. Vieil*.—12 ptes.
 Hidrología agrícola. *F. Diénet*.—12 ptes.
 Higiene de la Granja. *Regnard y Portier*.—12 ptes.
 La Mimbrera (Cultivo y aplicaciones) *E. Leroux*.—12 ptes.
 Prácticas de Ingeniería rural. *Provost y Rolley*.—12 ptes.
 Máquinas de labranza. *G. Coupan*.—14 ptes.
 Razas caballares. *P. Diffloth*.—14 ptes.
 Análisis agrícolas. *R. Guillin*.—12 ptes.
 Producción y doma del caballo. *J. Bonnefont*.—12 ptes.
 Meteorología y Física agrícolas. *Klein y Sanson*.—12 ptes.
 Electricidad agrícola. *A. P. t. t.*.—14 ptes.
 El libro de la campesina. *O. Bussard*.—12 ptes.
 Topografía agrícola. *C. Muret*.—12 ptes.
 Destilería agrícola e industrial. *Boullanger*. Dos volums. Publicat el primer.—12 ptes.
 Vinos de Champaña y Vinos espumosos. *Pacottet y Guittonneau*.—12 ptes.

VOLUMS EN PREMPSA

Destilería agrícola e industrial. *E. Boullanger* Volum II
 Plantas de escarda. *H. Hitler*.
 Previsión del tiempo. *Sanson*.

Cultivos meridionales. *Rivière y Lecq*. 2 volums.
 Piscicultura. *G. Guénaux*.
 Geología agrícola. *Cord*.

De venda en la LLIBRERIA CATALONIA, Plaça de Catalunya, 17. — BARCELONA

LISOL

VALLÈS G.^{NS}

Demaneu-lo a les bones Farmàcies i Drogueries i a VALLÈS Gns., Massini, 79 (Sans)
 Telèfon 33328 - Barcelona

L'únic que pot combatre eficaçment totes les plagues del camp i dels arbres fruiters
 Indispensable per a la curació de tota classe de mals del bestiar.

NOGAT

PRODUCTE ESPECIAL MATA-RATES

El mata rates "Nogat" constitueix el producte més còmode, ràpid i eficaç per a matar tota classe de rates i ratolins. Es ven a 50 cèntims paquet i a 10 pessetes la caixa de 25 paquets a Barcelona, Farmàcia Gelart, Princesa, 7, Drogueries Vidal i Ribas i en les principals farmàcies i drogueries d'Espanya, Portugal i Amèriques.

Producte del Laboratori SOKATARG
Carrer del Ter, 16-Telèf. 564 S. M.-Barcelona

NOTA.—Dirigint-se i ensems enviant per Gir Postal o segells de Correus l'import més 50 cèntims per despeses de remesa, a Laboratori, a volta de correu, verifica la remesa de la comanda

GRANJA "CARLES" PALS • • (PROV. DE GIRONA)

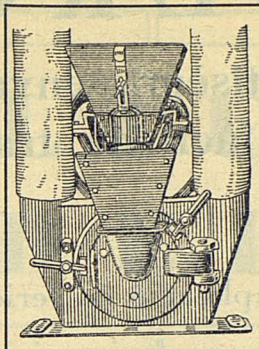
IMPORTACIÓ DE VAQUES I
VEDELLES DIRECTAMENT
DE SUÏSSA
GRANS EXISTÈNCIES

PERE CARRERAS BOFILL
TÈCNIC AGRÍCOLA E. S. A. B.

ADQUIRIU ELS LLIBRES A

LLIBRERIA CATALONIA

PLAÇA CATALUNYA, 17 - Telèfon 12456
BARCELONA

Molins triturradors

"El Campeón Universal"

Patent n.º 91267

Per tota mena de
grans, despulles, al-
fals, fenc, garrofes

i tota mena de materials

És l'únic molí que no produeix pols. Doble durada que tots els altres sistemes, degut a les dues mànegues d'aspiració; pot treballar a la dreta i a l'esquerra. Porta especial per alfals tal com es sega, degut a la seva gran bossa d'entrada. Es construeix en cinc tamanys, de 100 a 2.000 quilos hora.

L'únic anunciament que només es dedica a construir molins triturradors, tenint tallers propis per a construir-los. No es cobra cap màquina fins que el client hagi donat la seva conformitat en el seu rendiment i bon funcionament.

OLIVAIRES

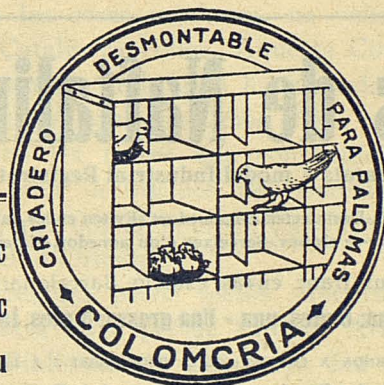
MODERN MOLÍ-TRITURADORA
REMOLEDORA D'OLIVES

Triple rendiment, treball més perfecte que els antics corròns de pedra, fàcil neteja. La mateixa màquina, amb un fàcil dispositiu serveix per esmicolar i moldre tota mena de pinsos. Grans facilitats en el pagament.

Per detalls, al constructor

MARC TORRAS

Riereta, 15 - BARCELONA - Telèfon 16884

Marca Registrada

Higiènic
Econòmic
Perpetu

Pràctic
Trans-
portable
Estètic

La darrera paraula en la colombicultura

El criador desmuntable per a coloms

"COLOMCRIA"

PATENTAT

És indispensable en el seu colomar
si vol treure profit i trobar
plaer en la cria de coloms

Demaneu informes i catàlegs a:

T. GAZA I COSTA - R. da St. Pere, 47-Barcelona

Concessionari exclusiu de les Patents Fornaguera del

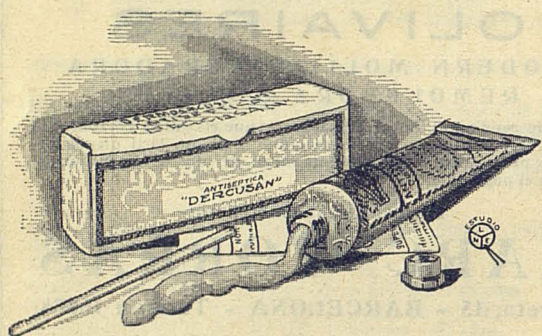
"COLOMCRIA"

Visitar el pabelló que tenim en el pati del Palau d'Agricultura de
l'EXPOSICIÓ DE BARCELONA

"DERCUSAN"

Antisèptic envasat en tubs d'estany,
és fàcil de transportar i guardar.

Té aplicació en ferides i processos infectats tant en les persones com en els irracionals. Mata els paràsits (polls, puces, etc.) És insubstituïble per a tractar aquestes afeccions en l'aviram, gossos, gats i altres animals domèstics. Desinfecta i cicatritza les picades dels tàvecs. No és metzinós ni irritant.

ES VEN A LES FARMACIES

Tub petit 1'60 pessetes ~ Tub gran 3'65 pessetes
Tub per a Clíniques i Veterinària 7'70 pessetes

Ous de Naftalina

— Patentats i model Industrial Registrat —

Maten el poll.-Desinfecten els ponadors.-Eviten en les gallines el vici de menjar-se els ous.-Serveixen d'ou ponedor.-Maten l'arna

Preus franc envàs estació Barcelona:

Una dotzena: 6 ptes. una - Una grossa: 5 ptes. la dot.na

DE VENDA A LES PRINCIPALS DROGUERIES I A LA
Comercial de Productes Refinats del Quitrà, S. A.
RAMBLA DE CATALUNYA, 66, 1.ER LLETRA G. :-: BARCELONA

Comprará

sempre amb el màxim
de comoditat i econo-
mia si es serveix dels
grans magatzems

JORBA

Manresa i Barcelona

ELS MES IMPORTANTS D'ESPANYA

L'ADOB AZOAT MÉS BARAT I AVANTATJÓS

Cianamida

19/20% DE NITROGENO Y 60% DE CAL

FACILITA DETALLS I ASSAIGS GRATUITS EL

DELEGAT TÈCNIC DEL CENTRE D'INFORMACIÓ AGRÍCOLA DE LA CIANAMIDA A BARCELONA
CARLES BIELSA ROXLO - CONSELL DE CENT, 294 - BARCELONA

AGRICULTURA I RAMADERIA

DIES DE SÒRTIDA: EL 15 DE CADA MES
UN SOL NÚMERO: 1 Pesseta

DIRECTOR:
M. ROSSELL I VILAR

SIJBSCRIPCIÓ: BARCELONA, ANY: Ptes. 9
FORA: Ptes. 10 ESTRANGER: Ptes. 11

Las Confederacions Hidrogràfiques

UN decret del Ministeri de Foment acaba de disposar radicals modificacions en les Confederacions Hidrogràfiques. En endavant s'hauran d'anomenar Mancomunitats. L'extracte del decret el lector el trobarà en el *Noticiari*.

Les Confederacions, obra de la Dictadura, tan elogiades per tothom, han merescut en aquesta Revista un silenci que equivalia a una disconformitat, la qual no podíem manifestar pel silenci imposat per la censura de la Dictadura, i quan aquesta deixà d'existir, els nostres comentaris han estat sempre desfavorables.

Mai la finalitat de les Confederacions, que enlluernà tants agricultors, no pogué decantar la nostra simpatia envers elles. Sabíem que qual-sevol i totes les obres de la Dictadura eren cares; que l'obra útil com una pesseta en costava pel cap baix deu.

Però, en veritat, en política les despeses excessives no ens han espantat mai. En política hi ha quelcom més fonamental que les pessetes, quelcom que a canvi d'una millora material no podíem cedir, que la nostra condició de catalanistes ens privava d'acceptar.

Les Confederacions Hidrogràfiques havien pres per camp d'acció les conques o aigua-vessants, sense atendre cap altra raó geogràfica o política que afectés la política del Directori. Així, de les dues Confederacions que existeixen a Catalunya, la de l'Ebre i la del Pireneu Oriental, aquella saltava pel damunt dels límits de Catalunya i lligava la nostra pàtria amb Aragó, és a dir, feia solidaris uns interessos econòmics que s'havien de dirigir i es dirigien des de Saragossa. I com que el Segre és un afluent de l'Ebre, tota la riquesa agrícola i hidrològica de Cerdanya avall havia d'ésser i era, i encara és, una riquesa que

depenia d'una capital no catalana, i relligada amb altres interessos no catalans, els quals podien ésser favorables o adversos a Catalunya, però que s'escapaven, que romanien fora de la direcció catalana.

La Confederació del Pireneu Oriental va amb aquest nom perquè la Dictadura, que la portava jurada a les coses catalanes, no volia veure el nom de Catalunya enlloc. Aquesta Confederació, el nom escaient de la qual hauria estat la de catalana, perquè comprenia més d'una conca, i perquè també les terres que constituïen aquestes conques eren deslligades del sistema orogràfic pireneic, per odi al nom de Catalunya, es batejà amb el d'Oriental.

La Dictadura pensà inclús substituir el nom de la nostra terra pel de Pireneu Aragonès. El nom de Biblioteca de Catalunya fou reemplçat pel de Biblioteca de la Diputació. El Museu de Catalunya es digué, durant la Dictadura, Museu de Biologia. Una obra de geologia subvencionada pel Govern de la Dictadura i en el títol de la qual figurava el nom de Catalunya, s'obligà a substituir aquest nom pel de Pireneu Oriental.

¿I qui figurava en la direcció d'aquestes obres obres hidràuliques? Tots castellans. Es dirà que en la Confederació de l'Ebre la part del territori català era la més petita i que això no tenia importància. Però, i en la del Pireneu Oriental? L'última sessió d'aquesta Confederació s'hagué de fer en castellà perquè els directors tècnics no comprenien el català. ¿I què saben els no catalans del nostre règim d'aigües, de l'harmonia existent entre la hidrologia agrícola i la hidrologia industrial?

Amb l'Estatut, les Confederacions s'han de dissoldre. La Confederació de l'Ebre ha de dei-

xar de tenir jurisdicció a Catalunya; la Confederació del Pireneu Oriental ha de desaparèixer. El Servei hidrològic afecte a la nova estructura agrícola, a l'agricultura autònoma, ha de curar dels regadius, com la hidrologia industrial ha de regir en el que li pertocui.

Fa més de deu anys que en un periòdic dèiem que, embassant l'aigua del Pireneu, tot Catalunya podia ésser terra de regadiu, i que la potència «hulla blanca» podia ésser centuplicada.

Diem això perquè el problema dels recs no és un problema que ens preocupa ara, per tal d'escriure-hi un comentari, sinó que disfrutar de l'abundància d'aigua a totes les terres catalanes

ha estat una de les qüestions que hem tractat amb més predilecció.

Obres hidràuliques, sí; però fent-les nosaltres, dirigint-les nosaltres, com un dels tants serveis inherents a l'autonomia de Catalunya.

Cap raó geogràfica, cap raó econòmica no fóra de prou envergadura per a reduir les atribucions que als catalans corresponen dintre de Catalunya.

Que els polítics, en tractar d'aquesta qüestió, no oblidin que, dintre de Catalunya, no hi volem ingerències estranyes.

M. ROSSELL I VILAR

El vi, l'alcohol i l'aigua

L'encapçalament.-L'allargament de collita.-L'arbitri municipal.-El doble frau.- La Viticultura i la Hisenda municipal

FA temps que es ve lluitant per tal d'aconseguir la prohibició absoluta i per mitjà de lleis, de l'encapçalament dels vins naturals per tota mena d'esperits dits industrials.

Si s'hagués atès aquesta demanda, és indubtable que la viticultura hauria rebut un benefici; però el millor benefici, al nostre entendre, li seria concedit amb la prohibició terminant de reforçar el vi amb cap mena d'esperit. Així ho han entès a França, país en el qual el vi és de menys graduació.

Com va dir, en certa ocasió, un amic nostre, el problema del vi és el problema de l'aigua, i podríem ben dir, que també és el problema de l'esperit. És per mitjà de l'esperit que s'augmenta artificialment la graduació, i és aquest augment de graduació el que permet l'addició d'aigua.

Per mitjà de la graduació forçada s'arriba a l'allargament artificial de collita i naturalment a la disminució del consum de vi natural. Una bona part del que hom beu com a vi, és aigua. Quan el consumidor heu esment de l'engany de què se'l fa víctima, renuncia a beure vi. Heu-vos ací per quins dos camins diferents s'arriba a la conclusió mateixa: La minva en el consum.

El més gran estimulador del frau de què és víctima el consumidor, és l'Ajuntament de la nostra ciutat. Ell facilita inconscientment l'en-

gany contra els ciutadans, i a més facilita l'engany del qual és víctima la hisenda municipal. Els defraudadors realitzen un doble frau.

Segons dades facilitades per l'Ajuntament, durant l'any 1929 entraren a la ciutat 759.746 hectolitres de vi comú, per la qual cosa es recaptaren 7.587.460 pessetes en concepte d'arbitri municipal; l'any 29 fou el de l'Exposició, i, per tal motiu, al cens de població caldria sumar-hi la gran massa de població flotant. Deixem de considerar aquest factor i partim de la base d'un cens de població d'un milió d'habitants, del qual descomptarem un 22 per 100 corresponent als menors de deu anys, i un 10 per 100 més en concepte d'abstenció. La població consumidora ens quedarà reduïda a 702.000 habitants i el consum mitjà per habitant el tindrem a raó de 0'25'23 litres diaris. Estem certs de no exagerar si afirmem que el promedi del consum dels bevedors és de 0'775 litres per dia. Els obrers manuals, pel major esforç físic a què estan obligats, consumeixen normalment mig litre per àpat i no resulta ni abusi ni perjudicial. Podem assegurar, sense por d'errar-nos, que el consum del vi a Barcelona és tres vegades el que apareix, segons les dades de la tributació per entrada de vi a la ciutat.

Si tenim present que igual arbitri paga el vi de deu graus que el de vint, aviat tindrem el fe-

nomen explicat. Amb l'addició d'alcohol es facilita convertir, arribat que és a Barcelona, en el doble volum del que té en entrar-hi.

A part que el dia que els habitants de Barcelona estiguin certs que se'ls serveix vi en consumiran molt més, cal considerar que avui, gràcies a aquest frau que denunciem, l'Ajuntament deixa de percebre de 12 a 15 milions de pessetes i els nostres viticultors deixen de col·locar al mercat nostre, d'un milió dos-cents mil, a un milió cinc-cents mil hectolitres de vi.

Si assolíem d'evitar aquest doble frau, els beneficis que en provindrien serien incalculables.

Aquesta allau de beneficis, socials, econòmics i higiènics, pot cercar-se en una fórmula senzilla: establir l'arbitri a base de la graduació alcohòlica i muntar un reduït servei d'inspecció en la venda.

La Secretaria d'Unió de Rabassaires féu arribar a la Comissió de Pressupostos del passat Ajuntament, la següent escala d'arbitris:

Fins 12 graus alcohòlics	7 ptes. hect.
» 13 » »	8 » »
» 14 » »	10 » »
» 15 » »	12 » »
» 16 » »	14 » »
» 17 » »	16 » »
» 18 » »	18 » »

La hisenda municipal necessita diners. La viticultura necessita mercats. Seria absurd que el Municipi no prengués en consideració el clam dels nostres viticultors, quan aquest es compagina amb l'interès del públic, del Municipi i de la viticultura.

És ben deplorable, certament, que mentre els viticultors viuen pendents de què França ens vulgui consumir vi, aquí tinguem tancat un mercat d'un milió i mig d'hectolitres.

AMADEU ARAGAY

(De *L'Opinió*.)

El Talp

SÓN molt curiosos els treballs realitzats pel naturalista senyor Le Court, respecte la vida del talp i de l'arquitectura del seu niu. En donarem un resum.

Si arribem—diu M. Le Court—a una talpina, o niu de talp, i que la vulguem obrir, el talp no per això s'espanta; les seves precaucions l'asseguren contra tota mena de sorpreses, puix que el seu veritable niu no és pas sota del pilot de terra que es veu en el camp o en el prat, sinó molt més lluny. En primer lloc, el seu niu veritable el constitueix prop d'un arbre, de les arrels d'una mata vigorosa o d'una paret, per tal que la seva cambra estigui protegida contra qualsevol pressió del terreny. El seu niu, bastant espaiós, està voltat per una galeria i la terra de les seves parets molt apretada a còpia de pressions del seu cos. En el gràfic adjunt, la galeria és assenyalada en la figura 2, ii.

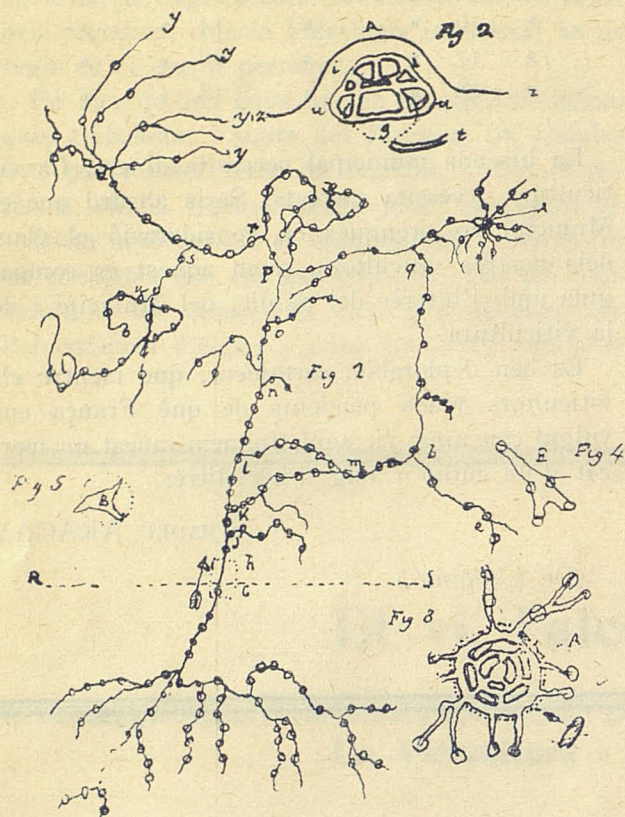
Una altra galeria circular, *uu*, de la mateixa figura, damunt la primera, és més gran, i igualment les parets ben apretades. Totes les galeries comuniquen entre elles per cinc pous degudament espaiats (figura 3, A), i la superior dóna al cim del niu per tres camins. El niu o cambra del

talp és l'emplaçament circumscrit per una línia de punts marcats *g*. Un forat *t*, és al fons del mateix, i així l'animal disposa d'un camí de fuga, si és empaitat. Aquest forat, per regla general, és tapat amb herbes. Altres forats, sense sortida, circumden el cim, els quals representen sentinelles avançades, puix que si s'escatinya damunt, en caure el sostre dels mateixos equival a la veu d'alarma. Això, a la profunditat del niu representa una mena de tro, de forma que si el talp dorm a seguit és desvetllat pel soroll, i aleshores o s'amaga entre el gruix de jaç o bé fuig pel forat de salvament.

La figura 3 mostra, com fent part del pla general de camins, el niu en *i* les galeries laterals per on el talp s'escapa. En *A* és el niu gran, i vist de cara en *A''* (fig. 2) l'habitació vista de perfil. En *fi*, la línia corba *zz* (fig. 2) és el tall exterior del terreny.

La cambra o niu pròpiament dit, excepcionalment és sota d'un munt exterior. El talp femella, per a construir el seu niu s'accontenta amb eixamplar un dels carrerons o trinxeres format per la cruïlla de tres o quatre camins. La lletra *B*, figura 5, mostra aquest niu en relació amb la cova

feta pel mascle, i la E (figura 4), un niu abandonat, niu de l'any passat. S'observarà que aquests nius són engrandits comparats amb els d'altres

dibuixos, però això és solament per a donar una idea més neta de llur forma.

La figura 1 és el dibuix fidel d'un terreny fet pel professor citat. Té 24 metres de longitud des de la línia que parteix del punt C passant per h, j, k, l, m, b fins al punt e. La línia partint del niu b, que va al punt a, passant per q, té

15 metres de llargada. Una línia puntejada rs deixa damunt d'ella les restes d'un vell niu submergit per l'hivern; a sota hi ha els treballs recents del talp mascle, galeries on ell condueix la femella en temps de la gestació i part. El mascle hi ha anat de molt lluny, arribant fins al punt c. Per tal de guanyar velocitat, no apretà pas la terra, sinó que multiplicà les cambres de descàrrega, indicades pels petits cercles que es troben al llarg de les línies. Calen vuit dies per a l'acabament de les galeries. Aleshores el mascle tanca la femella en la cambra que ocupa el centre de la figura 1. Aquesta cambra està representada per un rectangle puntejat i la línia RS la talla pel mig. La femella encorralada en la galeria jkl, provava de fugir pel forat que obria del costat jklno, però el mascle la perseguia i la menava a la seva cambra. La funció es repetí algunes vegades. En endavant la parella treballà conjuntament i acabà les galeries fixades en el pla. En els últims moment la femella provà d'obrir algun que altre forat.

En fi, quan foren acabades les galeries de recerca d'aliments, ors, el mascle aconduí la femella a la figura marcada v. Des d'aquest instant la femella obrí galeries altes, reparant les arrels, i quan tornava al seu allotjament, n'era tret pel mascle. Resultat d'aquest treball són les embrancades y y y y, que parteixen del mateix punt.

El professor Ie Court passà algunes nits contemplat aquests singulars moviments, i és després de les seves observacions que s'expliquen les diverses sinuositats representades pel gràfic que acompanya aquest article.

Avicultura

La muda

La muda és la funció en virtut de la qual les aus canvien les plomes. Aquesta funció es sol realitzar entre final d'estiu i començament de tardor, però no és estrany veure que algunes gallines muden en ple estiu i altres en plena tardor. La muda és un fenomen general dels ocells, de manera que la renovació del plomatge tant es realitza en les aus domèstiques com en les salvatges.

Entre la muda i la producció d'ous existeix una correlació, la qual es troba sota la dependència de diversos factors. És molt significatiu que mentre en els ocells que viuen en llibertat la muda és a penes perceptible, en els que es tenen en captiveri aquesta es manifesta de diverses maneres, i això pot atribuir-se a les particulars condicions de vida (alimentació irracional, manca de moviment, deficiència d'aire pur, etc.). No

és menys significatiu el fet que entre els animals d'una mateixa llocada, la muda es realitza de diverses maneres. Alguns subjectes presenten una muda a penes perceptible i canvien una petita part de les seves plomes, mentre que altres, pel contrari, en poc temps renoven completament el plomatge. En alguns animals també s'observa que són molt primerencs en la muda, i en altres són d'allò més tardans. Finalment, sovint s'observa que algunes gallines fan la muda al principi o en el ple de l'hivern.

L'experiència ensenya que existeix una relació entre l'època de la muda i l'activitat ponedora de la gallina. S'ha constatat que, per regla general, la gallina que en la muda és primerenca, és menys ponedora que la gallina que muda en període normal, i aquesta última menys ponedora que la que realitza la muda tardanament. S'ha constatat així mateix que la durada mitjana de la muda és d'uns tres mesos i que hi ha gallines que tan sols triguen sis setmanes per a recomençar de nou la posta.

Les causes d'aquesta diversa manera de comportar-se les gallines no s'ha posat encara en clar, però la raó principal de la muda avançada de la gallina, radica en una disminució de la força vital, i per aquest motiu, la producció d'ous és inferior. Com més robusta i sana és la gallina, més triga a mudar i més grossa serà la seva producció d'ous.

Els factors que influeixen perjudicialment en la resistència orgànica de la gallina i per consegüent en el temps en què es realitzarà la muda, són molt nombrosos. En primer lloc, els errors i defectes inherents a la incubació dels ous i cria dels pollets. En segon lloc, una alimentació defectuosa i una manca d'higiene. Els pollets, com tots els animals, tenen una gran necessitat d'oxigen, i quan aquest gas escasseja, con succeeix en molts galliners mancats de ventilació, aleshores els animals disminueixen llurs forces orgàniques. Els pollastres poden defensar-se del fred, per exemple, però no poden fer res contra la manca d'oxigen, pròpia de l'aire viciat. Els galliners mancats de llum, humits i poc espaiosos, contribueixen així mateix a determinar que l'aviram no tingui una salut robusta.

El règim alimentici i la composició de la ració tenen notable influència en la muda, i per consegüent en la posta d'ous. L'alimentació de la gallina ha d'ésser completa, és a dir, ha de constar de verdura, granes o farines i aliments d'origen animal. En la composició de la ració s'ha de tenir en compte que hi estiguin representats tots els principis nutritius, sense oblidar els minerals. L'alimentació és un dels principals factors que contribueixen a mantenir la regularitat de funcions orgàniques, i entre ells la muda, com també a una bona posta d'ous.

Per regla general, la gallina que muda pel juliol, per exemple, sol donar un nombre inferior d'ous al de la gallina que muda tardanament. Econòmicament s'han de preferir les gallines que muden al seu degut temps, ni primerenques, ni tardanes, o sigui, entre agost i setembre, i així, aquestes gallines, pel novembre, es troben del tot recompostes i poden donar a l'hivern una gran producció d'ous.

No cal, doncs, forçar la muda, per la raó que la posta començaria a un període en el qual l'ou es paga menys. S'ha de procurar que la totalitat de la posta s'escaigui dintre el període en què l'ou va més car.

Si, pel contrari, per l'estat de les polles, o per altres circumstàncies, convingués forçar la posta, aleshores es podria recórrer al procediment de reduir a un terç la ració de la gallina i retornar a la ració normal així que s'hagués aconseguit la posta.

Avançar o retardar la posta pot esdevenir una pràctica corrent en certes explotacions importants, per tal de regularitzar la posta d'acord amb les necessitats del mercat. No hi ha cap altre procediment conegut que el de rebaixar o augmentar la ració. La ració pobra desequilibra el funcionament orgànic, i en conseqüència la muda es realitza més aviat. Pel contrari, si la ració és forta, tots els teixits de l'organisme poden realitzar normalment el recanvi i la creixença, i per consegüent la muda es retarda. L'època de la muda depèn en certa manera de la voluntat humana.

L. GALLINAT

YOGHOURAT CONDAL

Li assegurarà l'èxit en la cria del ramat boví.

SOL·LICITI DETALLS I ANALISIS A

Passeig de Maragall, num. 16

- Telèfon num. 79254

- BARCELONA

Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya

Assemblea de constitució

Diumenge, dia 12, a les nou del matí, en obrir-se l'Assemblea de la Unió de Sindicats de Catalunya (U. S. A.) la nostra pàtria realitzà un dels actes més importants de la seva vida social. Aplegar en una Assemblea on hi haguessin la immensa majoria dels pagesos organitzats de Catalunya, o sigui de 800 Sindicats, més de 500, constitueix, evidentment, el signe de què els agricultors catalans tenen la voluntat de defensar els seus interessos i participar activament en la vida econòmica de Catalunya.

L'Assemblea tingué lloc al Palau de Projectacions de Montjuïc. La nota entusiasta la donà la Segarra, que organitzà en tren especial amb 800 assembleistes. El local resultà insuficient per a encabir tanta gent. Un altaveu fora del local comunicava amb els assembleistes que no havien pogut entrar.

Fou una sorpresa per molts que la comissió organitzadora aconseguís aplegar en els dies xafogosos de juliol una munió tan gran de pagesos vinguts de tots els indrets de la nostra terra, fins dels més allunyats de la capital, sense cap propaganda intensiva, sense que la premsa en general donés més importància de la que dóna a qualsevol fet divers o a l'interès del primer innominat que desitja veure el seu nom estampat en les planes dels diaris.

La Comissió Organitzadora composta d'homes representatius de les organitzacions agràries, dels que crearen han organitzat i fan rutllar els Sindicats productors floreixents en molts indrets de Catalunya, dels que lluiten cada dia i a totes hores contra els fets contraris, unes vegades presentant-se en forma de rutnic, altres en el de un comerç incompatible amb el cooperativisme agrari, sovint amb l'Estat que fa les lleis i no les aplica i amb l'interpretació equivocada que el funcionari fa d'unes lleis que dient-se de protecció a l'agricultura, vexen i endogalen l'agricultor que càndidament confiava en la llur recta interpretació i aplicació.

La Comissió organitzadora no volgué fer una Assemblea espectacular, foc d'encenalls efímer, que pot cercar el que vol fer-se una personalitat o el que desitja la vana popularitat que pot encimbellar un home, que difícilment fa un servei col·lectiu.

Modestament, calladament fa mesos, anaren realitzant la tasca eficaç i necessària de fer uns Estatuts i amb contacte amb totes les organitzacions agrícoles els estructuradors de manera que fossin interpretació fidel dels desitjos de tota l'enorme massa agrícola organitzada i sobretot de llur seleccions que en són l'ànima els responsables i els directius.

L'èxit més entusiasta i falaguer coronà l'esforç modest i abnegat d'aquests homes que volen, en els moments més transcendents per la vida de la nostra terra, que la veu dels agricultors catalans, no maculada per cap altre interès que no sigui l'interès de la producció agrària, sigui oïda i es faci entenedora per la seva raó i per la força que recolzarà els seus desitjos, a tots aquells que en llurs mans tenen avui els destins de la nostra pàtria.

L'entrada d'en Macià en plena discussió dels Estatuts, les paraules clares i encoratjadores del President de Catalunya, de l'home que avui té la màxima força i la màxima popularitat, l'ovació amb què fou rebut per la massa de pagesos aplegat allí i que després de les seves promeses concretes i precises en favor de tot el que allí era representat es convertien en entusiasme delirant i esperançador que descobrien horitzons ben falaguers per als homes allí congregats; palesava que el nostre pagès que defensa la producció, estima pregonament la terra que conrea, que no sols defensa el pa i en vol veure, sinó que una volta satisfet el seu cos, desitja satisfer igualment.

La serenitat, l'ordre amb què es discutiren i aprovaren els Estatuts en una tan nombrosa assemblea; l'organització de les Seccions de Producció, els nomenaments de les Juntes dels Comitès i el nomenament del Consell es desenrotllà amb una harmonia i cordialitat que causà l'admiració de tots aquells que no creien un avanç en cultura i civisme tan formidable dins la nostra pagesia, cada dia més reparada a la missió de crear riquesa i enfortir de cos i d'ànima la nostra Catalunya.

La sessió de Clausura presidida pel representant del President de la Generalitat, conseller senyor Serra i Moret i pel senyor Barbey, subsecretari d'Economia en representació del Ministre senyor Nicolau d'Olwer, en la qual prengué possessió la Junta elegida que començà des-

prés de les dotze per acabar prop de les dues de la tarda, sense que la fatiga de tres hores de discussió, el caldejament d'una atmosfera viciada fes desertar ni un d'aquella munió d'homes conscients, que escoltaren amb atenció i entusiasme les paraules de tots els oradors, causà l'admiració de tots els que no creien que tinguéssim una pagesia tan civil, tan assenyada i de la qual poden avui els seus directors si amb encert la dirigeixen, treure'n tots els òptims fruits per ells i per Catalunya.

Comença la sessió

La presidència fou ocupada pels senyors Vidal, Santacana, Jordà, Mascort, Cabot, Pifarrer i Vives. Fou designat President el senyor Santacana.

El secretari llegí l'acta de la sessió anterior, i fou aprovada per aclamació.

A continuació el president explicà la importància de l'acte i pregà als assistents que es fixessin en l'ideari que es persegueix, que no és altre que la defensa de la producció de la nostra terra, i no té altra política que la defensa d'aquesta producció agrícola contra tota mena d'enemics, i demanà que tothom acati el Reglament que hom ha disposat per al govern de l'Assemblea.

El Reglament fou llegit i aprovat per aclamació.

El senyor Santacana tornà a parlar, i digué que després d'haver estat aprovats els Estatuts es constituïrien les comissions per a designar el Comitè, i a continuació tornaran a reunir-se per a procedir a la sessió de clausura.

El senyor Vidal, de Cervera

L'objecte dels Sindicats Agrícoles

El senyor Vidal, de la presidència, féu ús de la paraula per a explicar l'objecte dels Sindicats Agrícoles. Féu ressaltar el fet d'ésser la primera vegada que s'han reunit els representants de totes les comarques catalanes, que així les anomenen els pagesos, i no «províncies».

Afegí que els Sindicats Agrícoles no hi ha ni rics ni pobres: només hi ha—digué—agricultors, i es dolgué que aquesta Unió de Sindicats no s'hagués fet deu anys abans.

Digué que sense la força la raó no val res, i la força la representa la Unió dels Sindicats Agrícoles. Explicà després l'aspecte liberal del Reglament i dels Estatuts, inspirats en l'ideal de llibertat que informa tota la vida de Catalunya.

Explicà les raons que destorben la justa valo-

rització dels fruits de la terra, i digué que els primers culpables són els productors, perquè no saben vendre. Afegí que la manca d'unió ha estat la causa de la desvalorització a conseqüència de la competència, i es felicità que aquest acte s'hagi pogut celebrar a Barcelona, puix que així s'ha pogut demostrar a la ciutat la riquesa de la terra, obra dels agricultors que l'embelleixen i a la vegada converteixen Catalunya en un jardí, i a l'efecte recorda la dita «El pagès català de les pedres en treu pa».

La Comissió organitzadora—afegí—vol que els Estatuts i el Reglament siguin l'obra de tots, perquè d'aquesta manera surtin el millor possible, i demana la cooperació de tots fins a aconseguir la unió de tots els agricultors.

Els pagesos—digué—ja hi estan acostumats a sembrar i esperar la collita; han de tenir en compte, per tant, que defensant-se tots es defensen ells mateixos, tot recordant el lema del Sindicat: «Ajuda't i t'ajudaré», que encara que sembli un egoisme, en realitat és un lema de germanor.

D'aquesta manera tindrem força per aconseguir l'ideal que persegüim. Avui anem a la unió dels agricultors catalans, per arribar algun dia als de la terra ibèrica, desitjant que aquesta avançada assenyali el camí de defensa a tots els agricultors, puix que si no s'uneixen sols els restarà allistar-se als rengles dels que no volen treballar.

El president féu constar que no s'havia presentat cap esmena a la totalitat dels Estatuts, els quals foren aprovats per aclamació. El secretari, senyor Cabot, anà llegint els articles, que foren aprovats, després de lleugeres modificacions en alguns d'ells.

L'arribada del senyor Macià

Eren prop de dos quarts d'onze i el secretari es trobava llegint l'article cinquè, quan el President de la Generalitat arribà a l'Assemblea. De seguida, en mig d'una ovació eixordadora, que els concurrents li tributaren a peu dret, passà a ocupar la presidència de l'acte.

Quan el silenci fou fet, el president, senyor Santacana, adreçà una salutació al senyor Macià. Li digué que ha complert l'oferiment que va fer de venir, malgrat les moltes ocupacions que li prenen tot el temps, i explicà la finalitat dels Sindicats.

Ignorem què serà l'Estatut de Catalunya—digué—però voldríem que la Generalitat, amb els seus homes coneixedors de les nostres necessitats, fossin els qui resolguessin els problemes que ens afecten.

Oferí l'esforç de la Unió de Sindicats Agrícoles a la Generalitat de Catalunya, ja que no dubta que sabrà comprendre les necessitats de Catalunya i donar-hi solució.

Tots els parlaments foren molt aplaudits.

A continuació s'aixecà el senyor Macià, el qual fou objecte d'una càlida manifestació de simpatia i afecte.

Parlament del senyor Macià

Solament volia venir a fer acte de presència per demostrar-vos el ferm desig de la Generalitat catalana de defensar les aspiracions de la pagesia catalana, la qual cosa podrà fer un cop serà aprovat l'Estatut de Catalunya.

Digué que sempre li havia interessat l'agricultura, i que l'havia defensada, com a diputat, contra la deixadesa i abandonament dels governs d'Espanya, i afegí que el dia que l'Estatut serà aprovat, ells sabran portar-se com cal, puix que té la convicció que la riquesa de Catalunya és la riquesa agrícola.

Estem disposats—digué—a exigir l'Estatut, puix que haurà de concedir-se, perquè ho demana tot un poble com a aspiració suprema.

Quant a la cultura—seguí—, Catalunya vol la seva, sense intervenció de cap mena, tot rebutjant la cultura actual, pura disciplina del mestre, per suplir-la per altra a base d'ensenyament al taller, al carrer, a l'aire lliure, per tal que l'infant obtingui els coneixements necessaris per desenvolupar després la seva vida, i sense fer distincions de pobres i rics.

Els infants a l'escola no seran ni el fill del banquer ni el fill de l'obrer; tots seran els fills de Catalunya, des dels sis als catorze anys, i en atènyer aquesta edat, és quan escollirà carrera. És un desig que sigui la instrucció agrícola la que mereixi més atenció per part de tots, i a aquest fi, a cada escola es dedicarà una parcel·la de terra a la qual cada noi faci el seu jardí i s'afecioni a la terra.

Oferí després que es gestionaria l'abaratiment dels adobs, tot censurant les càrregues que planen damunt d'ells, puix que es tradueixen en una disminució de llur producció.

Digué que té plena confiança sobre el resultat final de l'Estatut de Catalunya, per bé que reconeixia que potser caldrà vèncer alguns obstacles; afegí que era gran el goig que sentia, puix que dins de poc podria defensar l'agricultura de Catalunya, i això us ho diu—digué—qui mai no volgué embrutar els seus llavis amb una mentida.

Tot excusant-se, digué que havia d'anar-se'n, puix que havia d'assistir a tres actes i a dues

conferències de veritable importància, no sense manifestar que la Generalitat, quan arribarà el seu dia, cridarà els dirigents des Sindicats Agrícoles perquè exposin llurs desigs, amb la seguretat que es farà el que calgui per tal de fer una Catalunya gran, que és el gran ideal de la seva vida. La veritable grandesa, però, que és la de la cultura i la riquesa, no la del poder de l'exèrcit. Repetí encara que no consentirà que els fills de Catalunya vagin a morir fora de les fronteres, en una guerra. Res de servei militar obligatori, i tot per Catalunya.

El senyor Macià fou molt aplaudit i acomiadat amb les mateixes demostracions d'entusiasme que a l'arribada.

Continua la sessió

Després es va reprendre la lectura de l'articulat dels Estatuts, el qual fou aprovat després d'alguns aclariments facilitats a petició de diversos assembleistes.

La primera part de l'Assemblea es donà per acabada, i es passà a les reunions dels Comitès, els quals elegiren les directives següents:

Oli. — Senyors Nolla, Piferrer, Carbucle i Jordà.

Productes hortícoles primerencs. — Senyors Cabot (Pere), Cusell, Rovira, Cabot (Antoni), Carbonell i Pla.

Ramaderia. — Senyors Sabater, Camps, Vidal, Costa, Carbó i Ros.

Vi. — Senyors Santacana, Simó, Cabrer, Ricard, Marín, Garcia, de Fortuny, Ballarbi, Miró, Vives i Fuster.

Cereals. — Senyor Vidal, Perés, A. Ros, Carbó, Fiquetils i Antonjoan.

Fruites. — Senyors Rubí, Albareda, Vidal, Bonet, Espí i Nubiola.

Per a formar el Consell de la Unió de Sindicats Agrícoles foren designats els senyors Piferrer, Jordà, Cabot (Pere), Cusell, Sabater, Camps, Vidal, A. Ros, Albareda, Nubiola, Santacana i Fuster.

Al saló s'efectuà la reunió del Sindicat Vinícola, que clogué el senyor Simó amb un brillant discurs.

La sessió de clausura

A continuació tingué lloc la sessió de clausura. Va presidir-la el conseller d'Economia i Treball del Govern de la Generalitat, senyor Serra i Morret, per haver-li concedit aquest lloc d'honor el senyor Santacana. A la dreta del president hi va seure el senyor Barbei, sots-secretari del ministeri d'Economia, que portava la representació del ministre, senyor Lluís Nicolau d'Olwer.

El president donà la paraula al senyor Rossell i Vilar, el qual demana a l'Assemblea perquè solliciti del Govern de la Generalitat que s'apressi a estructurar l'Agricultura catalana. La Generalitat a hores d'ara ja té enllestides l'estructuració de la Sanitat i de la Cultura. Voldríem que l'organització que es donés a l'Agricultura correspongués a les necessitats de Catalunya, és a dir, una organització més extensa que la que muntà la Mancomunitat, de bona memòria per a tots els agricultors. Penseu—digué—que la pressa de què parlava està justificada. El dia 15 d'octubre, data que s'ha d'obrir el curs a l'Escola d'Agricultura, els alumnes no hi voldran entrar si han de continuar uns estudis calcats en el pla d'una escola madrilenya.

S'aixecà després el senyor Talavera, i exposà l'abast de la U. S. A., que mai no pot ésser la competència entre els associats i sí solament la defensa de la pagesia.

Després parlà el senyor Jordà, en nom de la Comissió organitzadora i de la Junta acabada d'elegir. Féu un resum historiant la tasca de defensa agrícola portada a terme.

Digué que l'obra dels Sindicats ha estat eminentment constructiva i que tendeix a l'anul·lació de mitjancers, els quals encareixen el producte sense altre esforç que l'especulació i amb manifest perjudici per al productor i per al consumidor.

Féu després allusió a les paraules del senyor Macià sobre l'organització de la riquesa agrícola de Catalunya. Explicà després la forma de funcionar els Sindicats Agrícoles, que no és altra que l'harmonia entre tots els productors. La repoblació del camp—afegí—s'aconseguirà quan al camp un hom es guanyi la vida. Digué encara que a l'agricultor li calen facilitats de crèdit, tal com a l'industrial i al comerciant.

Alludint al problema del blat, demanà estadístiques, per saber a què atendre's. Acabà dient que cal confiar que si arribava el dia de lluitar, darrera el Comitè hi haurà tota la pagesia catalana.

Els oradors foren molt aplaudits.

Després féu ús de la paraula el sots-secretari d'Economia, senyor Barbei, el qual digué que parlava en nom del ministre senyor Nicolau d'Olwer. Digué que li plavia molt de portar una tal representació i que el senyor Nicolau d'Olwer, home de ciència, està enamorat de les coses vives, i per això ha volgut associar-se a aquest acte de plena vitalitat, tot oferint-se perquè se li formulin totes les peticions que creguin adequat fer-li com a ministre del Govern espanyol, refiat que aviat podran formular-se davant el Govern de la Generalitat de Catalunya.

Després féu un elogi càlid de l'agricultor català, que ha sabut seleccionar-se i perfeccionar-se, i afegí que l'economia espanyola podrà reanimar-se amb l'esforç constant del ciutadà.

Acabà el seu parlament dient que l'esforç els farà forts per vèncer, i felicità la U. S. A. per l'èxit que sens dubte aconseguirà.

El senyor Barbei fou ovacionat.

A continuació va parlar el senyor Serra i Moret, representant de la Generalitat, en nom de la qual saludà la U. S. A., i digué que aquesta unió ve a confirmar la unió econòmica i política de Catalunya, dins la qual només existeix que una ànima.

Ha estat un gran acord d'unir-se per a defensar-se en aquesta hora, quan tots els esforços es dirigeixen a crear una gran pàtria per a les generacions futures. Són moments de sembra i sacrifici. Vosaltres, disciplinats dins la lluita amb la naturalesa, sabeu que la realitat d'aquests moments és dura per arribar a la realitat de totes les nostres esperances.

Afegí que dintre els problemes que es debaten, l'agrícola té un caràcter primordial. Defensem el treball de la generació passada i el nostre esdevenidor, demanant la cooperació governamental del poble, perquè inspirei els homes del Govern a base de crear institucions veritablement democràtiques.

Catalunya—digué—tindrà segurament bastantes facultats per a dirigir la producció agrícola. Es referí després a les manifestacions que féu el senyor Macià i tregué conseqüències de l'entusiasme despertat entre els assembleistes.

Algun dia—acabà—hem de presentar a tot Catalunya curulla d'espiritualitat elevar-se per damunt de tot, i oferir l'espectacle d'un poble dignificat per l'esforç i el treball.

L'orador fou objecte de molts d'aplaudiments.

Després s'aixecà el senyor Santacana, el qual clogué l'acte tot recollint i glossant les manifestacions del senyor Serra i Moret. Recomanà l'espiritualitat per damunt de tot i s'oferí a la Generalitat en nom de la U. S. A.

Fou molt aplaudit.

Després de l'Assemblea, el Comitè Directiu, autoritats i premsa es reuniren en banquet completament íntim, que tingué lloc al Restaurant de la Font del Lleó.

A la taula s'assegueren, entre d'altres: els senyors Serra i Moret, Barbei, Jordà, Santacana, Vallès, Cabot, Vidal, Vives, Batllori, Gilbert, oficial de Ceremonial de la Generalitat i molts d'altres que ens dol de no recordar.

No hi hagué ni presidència ni discursos.

Correlació entre el pes de la vaca i la producció de llet

S'entén per millor vaca lletera la que produeix més llet en relació amb el seu pes viu. Les grans vaques lleteres són, naturalment, així. Per alt que sigui el pes llur, si la producció és gran, sempre resultarà que per 100 quilos de pes viu correspondrà una forta quantitat de llet.

En alguns països, Suïssa, per exemple, la majoria dels pagesos desitgen posseir vaques d'aptituds mixtes: llet, treball i carn. El clima humit d'aquell país constitueix el principal factor per a la producció de llet. La reducció de terres laborables, puix que la majoria són destinades a prats naturals, no exigeix animals motors especialitzats, i finalment, el boví adult ben engreixat troba en el mercat local un consumidor que estima la carn de bou gras. Per aquestes raons, els pagesos suïssos, en gran majoria, cerquen de poblar llurs estables de bestiar que reuneixi les condicions susdites.

El reputat zootècnic suís Mr. Wyrz, en un estudi comparatiu entre les diverses races suïsses (bruna o shwytz, pio-roja o bernesa, i pio-negra o ginebrina) investigà 913 vaques de raça bruna, 913 de pio-roges i 54 de pio-negres, totes elles sotmeses de temps al control lleter. El nombre reduït d'aquestes últimes s'explica pel fet que la raça ginebrina compona tan sols el 2'6 per cent de la població bovina total suïssa.

Per a la comparació de què es tracta, el doctor Wyrz escollí per a cada una de les races bruna i pio-roja 10 vaques de forta producció, i altres 10 vaques de baix rendiment en relació a 100 quilos de pes viu. Igualment es procedí amb la raça pio-negra, amb la diferència, però, que en lloc de 10 caps foren 5.

El promig de rendiment en aquestes vaques, per una lactació de 365 dies i per 100 quilos de pes viu, fou el següent. (Les inicials que segueixen volen dir: B, raça bruna; R, raça pio-roja; N, raça pio-negra.)

I. — Pes viu

	B	R	N
Vaques de gran rendiment, quilos . . .	506	635	697

	B	R	N
Vaques de aix rendiment, quilos . . .	656	812	728

II. — Rendiment total de llet en 365 dies

	B	R	N
Vaques de forta producció, quilos.	5.475	5.887	6.193
Vaques de poca producció, quilos .	3.464	3.438	3.658

III. — Rendiment de llet en 365 dies per cent quilos de pes viu.

	B	R	N
Vaques de rendiment elevat, quilos . .	1.095	925	890
Vaques de poc rendiment, quilos . .	527	422	505

El rendiment de llet en 365 dies és, doncs, per a les vaques de forta producció:

- 5.475 per a la raça bruna;
- 5.887 per a la raça pio-roja, i
- 6.193 per a la raça pio-negra.

Però, fent els càlculs per 100 quilos de pes viu, el rendiment de llet en 365 dies és:

- 1.095 per a la raça bruna,
- 925 per a la raça pio-roja i
- 890 per a la raça pio-negra.

Des del punt de vista tècnic, les darreres xifres són més importants que les primeres. Per a les races suïsses d'aptituds mixtes, hem de cercar, diu el Dr. Wyrz, reunir el més harmònicament possible les diferents aptituds. Aquesta harmonia s'expressa primer per la relació entre el pes viu i la producció de llet i de mantega d'una vaca sana, robusta, de bona conformació i suficientment corpulent com animal de treball i carnisseria.

Les millors vaques d'aptituds combinades de les nostres dues races pies, han de produir per 100 quilos de pes viu tant de llet i mantega com les millors vaques de raça bruna o schwytz. Si les vaques pies reuneixen aquests qualitats, l'explotació d'aquestes races podrà ésser tan remuneradora i tan econòmica com la del bestiar de raça bruna.

La realització d'aquest fi constitueix el mitjà més raonable i més eficaç de defensa dels interessos dels ramaders de raça pio-negra, com igualment dels de raça pio-roja. «Si nosaltres —continua el Dr. Wyrz— seguim produint bestiar tan econòmic com el de la raça bruna, no hem de témer res per a la prosperitat de la nostra ramaderia.

A les experiències del Dr. Wyrz, que se'm permeti un comentari. S'acaba de veure que la raça schwyzt és la més bona lletera de les races suïsses. Afegeixi's a això que a vaques d'igual pes no n'hi ha cap que es pugui comparar amb el rendiment de mantega.

La raça schwyzt nosaltres l'hem recomanada als agricultors catalans des de la càtedra, des de les publicacions i en els concursos de bestiar organitzats per la Mancomunitat.

La vaca schwyzt no podia fallar al nostre país, principalment en les regions muntanyoses i inclús els seus descendents, mestissos o no, havien de produir bons resultats, tant pel treball com per a la carnisseria.

El treball del Dr. Wyrz que acabem de relatar, confirma una vegada més les nostres previsions.

M. ROSSELL I VILAR

Per a l'estructuració de la nostra Agricultura

EL notable publicista agrari senyor Rosich, en el *Bulletí de la Federació Sindical Agrària*, les següents reflexions respecte al «Pla d'organització de l'agricultura catalana», del senyor Rossell i Vilar:

«De conformitat absoluta amb el pla del senyor Rossell, puix creiem que si és necessari l'home de ciència en qüestions d'agricultura, tampoc no ha de mancar la formació d'homes pràctics, i en quant al lloc o forma d'implantació, ja exposarem, en tractar del pla del senyor Roca, la dificultat que hi havia a centralitzar l'ensenyança agrícola, tota, a les capitals, bo i fent remarcar a la vegada la dificultat de trobat professorat per a les deu escoles que pensava instaurar el senyor Roca en tot Catalunya.

»Per això trobem encertadíssima la instal·lació que projecta el senyor Rossell de les Escoles diguem-ne superiors: la d'Agricultura, la de Zootècnica i potser l'Agro-pecuària, a Barcelona; però trobem que la de Regents, quan menys, si no la de perits o Agro-pecuària, haurien de prodigar-se per tot Catalunya, per totes les comarques agrícoles de Catalunya, haurien d'ésser deu o més, i en això no hi hauria dificultat, segons el pla mateix del senyor Rossell, puix a més que ja accepta la facilitat de trobar professorat per a l'ensenyament primari fora de Barcelona, tenim que, segons veurem en comentar el projecte d'organització de Serveis tècnics, proposa la creació d'Estacions experimentals en cada comarca, a càrrec d'un director, i amb la base

d'aquest i d'altres persones tècniques que no manquen en moltes comarques i que amb el temps, quan les Escoles superiors hagin donat els seus fruits, seran força nombrosos, podrien muntar-se les Escoles de pràctics, quan menys, de perits, un altre dia.

»Si no es fes així podríem arribar a tenir, i sempre és desitjable, grans tècnics, eminents homes de ciència agrària i zootècnica, que certament seria gran cosa si imitessin la conducta dels antics professors de l'Escola d'Agricultura de la Mancomunitat, que sabien posar-se en contacte amb el poble; però la formació agrícola i pecuària dels nostres pagesos no arribaria a fer-se aviat, que és el que convé i creiem indispensable per a arribar prompte al grau de progrés agrícola màxim que desitgem per a la nostra terra, puix no hi hauria manera de desplaçar l'obrer agrícola, el fill del petit propietari, del masover, a l'Escola de Caldes.

»L'Escola pràctica cal que s'acosti al pagès veritable, si aquest no pot, per manca de mitjans, o no vol, per defectuosa visió de la realitat, acostar-se a dita Escola.

»No hi ha dubte que molts fracassos en explotacions agrícoles i ramaderes són deguts a la manca dels homes que, segons el pla Rossell, ha de produir l'Escola de regents, o sia de l'home d'ofici que ha d'ésser el nexa entre el tècnic i l'obrer sense cap coneixement, que és, en general, el nostre pagès, ple, sí, de gran voluntat, fort en la brega, incansable en el treball, però sense

gaire o cap coneixement científic, ni el més elemental, i a voltes àdhuc mancat de la pràctica necessària per a portar a terme una nova explotació agrícola o ramadera, sobretot si és de certa importància.

»Per això cal instruir-lo i donar-li la pràctica necessària, i això no es podrà aconseguir sinó prodigant molt i de pressa les Escoles de regents o de perits a totes les comarques de Catalunya. Brindem, doncs, aquesta suggestió a persona d'una mentalitat tan enlairada com el senyor Rossell, segurs que la tindrà en compte, ell que, millor que ningú, sent fretura pel ràpid progrés agrícola de Catalunya.»

El Projecte d'Acció Tècnica Agrària

Acció Tècnica Agrària és l'Associació professional d'antics alumnes de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona. Aquesta entitat acaba de publicar un fullet que es titula *Davant l'Estructuració del Departament d'Agricultura del Govern de la Generalitat de Catalunya*. Del susdit fullet en copiem el que segueix:

ENSENYAMENT ELEMENTAL

Acció Tècnica Agrària no pot suposar que ni el Govern de la República Espanyola ni el de la Generalitat de Catalunya, deixin d'imposar, com a mesura anihiladora de l'analfabetisme, l'ensenyament obligatori fins als catorze anys.

Per tant, l'edat d'ingressar en les Escoles Agrícoles Comarcals, úniques que donaran l'ensenyament agrícola elemental, serà dels dotze als catorze anys, essent condició essencial que sàpi-guen llegir, escriure i comptes.

A continuació indiquem el programa de les disciplines que es cursaran en l'ensenyament elemental:

- Aritmètica i comptabilitat.
- Geometria i agrimensura.
- Físico-química elemental i previsió del temps.
- Nocions d'història natural.
- Geografia de Catalunya i Comarcal.
- Conreus i malalties de les plantes.
- Ramaderia i malalties del bestiar.

Per a unificar l'ensenyament i facilitar la tasca als Directors de tals Escoles, es redactaran per gent especialitzada, uns catecismes que seran els textos oficials de l'ensenyament elemental.

Indústria o especialitat de la comarca.

L'ensenyament durarà un any sencer i els nois intervindran amb el seu esforç i amb la seva intel·ligència en les operacions del camp i de la masia, estudiant-se la possibilitat d'establir un petit jornal, com a remuneració del treball llur.

ENSENYAMENT MITJÀ

L'ensenyament mitjà està destinat als fills de propietaris o de masovers acomodats, que no pretenen l'assimilament d'un grau superior i que desitgen posseir tots els coneixements indispensables, no per a dedicar-se a la investigació o a l'ensenyament, sinó a l'explotació interior de les seves finques o de les que tenen en arrendament.

Acció Tècnica Agrària, capacitada de la necessitat de l'existència d'aquest ensenyament mitjà, convençuda de la importància que per a l'agricultura catalana té el que estigui a l'abast dels que estan en condicions de fruir-ne, i tenint en compte que no sempre les seves possibilitats són les suficients per a un desplaçament perllongat a ciutats de la categoria de Barcelona, on la vida és cara i els perills morals gens menyspreats, creu també en la conveniència del seu descentralitzament.

Si més no, per les dificultats que en si porta la convivència de l'ensenyament superior i del mitjà en una mateixa escola, com són: les complicacions de l'estructuració del claustre de professors i dels horaris i sobretot (això ho sabem per experiència) les rivalitats i comparacions odioses que poden establir-se, és que Acció Tècnica Agrària proposa que, tenint en compte la major importància que revestiran les Escoles de Reus o de Tarragona, de Girona o Figueres, de Lleida, i així com aprofitant l'existent Granja de Caldes, l'ensenyament mitjà es doni en les dites Escoles Comarcals.

Per a ingressar en el grau mitjà serà condició precisa haver cursat l'ensenyament elemental; la seva duració serà de tres anys, dels quals el darrer serà exclusivament de pràctiques en la Granja de Caldes, en la qual, com a annex de l'Escola Superior d'Agricultura i Zootècnica, hem de suposar establertes totes les especialitats.

El programa de les disciplines que s'hauran de cursar per a obtenir el títol corresponent a l'ensenyament mitjà, en un tot semblant al vigent en l'antic reglament de l'Escola Superior d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya per a l'obtenció del títol de Tècnic Agrícola, títol que caldria convertir en el de Tècnic Agrícola i Ramader. Les dites disciplines són les següents:

Primers curs :

Matemàtiques.
Física i meteorologia.
Química general i anàlisi agrícola.
Legislació, Economia i comptabilitat agrícoles.
Dibuix.
Història natural.
Fitotècnia general.

Segons curs :

Fitotècnia i malalties de les plantes.
Zootècnica i malalties del bestiar.
Topografia.
Construccions rurals i hidràuliques.
Mecànica agrícola.
Indústries agrícoles.

ELS SERVEIS AGRÍCOLES COMARCALS

Fragmentats per comarques els actuals Serveis del Departament de Tècnica i Pràctiques Agrícoles, incorporats a les Escoles Agrícoles Comarcals, descentralitzada, per tant, la seva actuació, queden despullats de tots els seus defectes actuals, i, en conviure amb l'agricultura que han de fer prosperar i amb aquells que han d'ésser l'objecte directe del seu guiatge, la seva tasca no podrà ésser altrament que fructífera i esplèndida.

Com a Centres d'experimentació, demostració i consulta, com a focus d'on irradiaran tota mena de divulgacions, campanyes i Concursos, i com a intermediaris entre l'agricultor i els Serveis, que per la seva naturalesa hauran de quedar centralitzats a Barcelona, els Serveis Agrícoles Comarcals passaran a ocupar el lloc que els correspon dintre el conjunt harmònic del Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya.

ENSENYAMENT SUPERIOR

Catalunya no pot mancar d'una Escola Superior d'Agricultura i Zootècnia.

La potencialitat econòmica de la seva agricultura i de la seva ramaderia; la pròpia dignitat en no voler dependre de tècnics forjats en països estrangers per a la direcció de les seves coses; la necessitat de crear gent capacitada que, posant-se al front d'explotacions agrícoles de gran envergadura, posin ben alt el nom de Catalunya no solament a casa, sinó arreu del món, i, finalment, si més no, el deure moral de formar els cervells directors que han de convertir en reali-

tat l'estructuració que estem proposant per al Departament d'Agricultura de la nostra Generalitat, són raons prou convincents per a demostrar la necessitat de l'existència d'una Escola Superior d'Agricultura i Zootècnia.

* * *

Perquè és corollari obligat a l'observació de com són en la realitat la majoria de les explotacions en què l'home ha aplicat la seva intel·ligència i les seves energies a treure el màxim profit de la terra, Acció Tècnica Agrària no concep un ensenyament agrari superior perfecte sense que en ell s'hi trobin, degudament equilibrats, tots i cadascun dels següents grups de disciplines:

Disciplines fonamentals abstractes i d'aplicació.

Disciplines de caràcter netament agrícola.

Disciplines de caràcter netament zootècnic.

Disciplines d'industrialització.

Més encara, el fet de voler deslligar, contra tota lògica, del cos doctrinal d'un ensenyament agrari superior algun dels grups que acabem d'esmentar, o de debilitar-lo en benefici d'altri, s'ha de qualificar de veritable mutilació.

I en dir això, ens referim d'una manera especial a la separació que s'ha volgut fer de l'ensenyament superior agrícola de l'ensenyament superior zootècnic.

Sempre, en tots els temps, la paraula Agricultura, si bé per la seva etimologia fa referència al conreu de la terra, ha estat sinònima de fitotècnia, zootècnia i indústries derivades, compendiant totes aquestes manifestacions.

Voler separar l'estudi del conreu de la terra de l'estudi de l'explotació del bestiar, seria com entossudir-se a fer viure, alguna per la seva banda, les dues branques mestres de l'arbre sagrat de l'agricultura.

Per aquestes mateixes raons i pel que a les indústries derivades fa referència, Acció Tècnica Agrària no ha cregut mai convenient l'especialització *a priori* dintre de l'Escola Superior, sinó que sempre ha estat partidària que l'alumne surti de la mateixa capacitat per a dirigir els seus passos vers qualsevulla branca de la ciència agrària. En una paraula, els estudis per al grau d'Enginyer Agrícola i Zootècnic han d'ésser com un batxillerat preparador i l'obtenció del títol l'examen d'ingrés en el camp de l'especialització.

L'alumne en emancipar-se de l'Escola, no està, a excepció de casos especialíssims, en condicions de saber on trobarà un major èxit econòmic, ni vers on es decantaran les seves aficions.

Per altra part, és molt trist que, essent tan

estrets els lligams i tan harmonioses les relacions entre les diferents branques que es deriven, mercès a la seva extraordinària complexitat, de la ciència agrícola, l'enginyer en especialitzar-se desconeixi tals lligams i tals relacions.

El posseïment d'un conjunt complet de disciplines i una noció general de cada especialitat dóna una patina cultural que creiem indispensable a tot enginyer sortit de la nostra Escola Superior d'Agricultura i Zootècnia.

És per això que Acció Tècnica Agrària, convençuda que l'especialització ha de venir a *posteriori*, com a resultat d'aficions ben definides i com a conseqüència lògica de l'experiència adquirida en la lluita per l'existència, es creu en el deure de recalcar que l'Enginyer en finir els seus estudis ha d'estar proveït a bastament de tot aquell bagatge científic i pràctic que l'habiliti per a reeixir en qualsevulla especialitat, contribuint així a enlairar el nom de Catalunya, que ha sabut mantenir institucions docents tan perfeccionades.

* * *

L'ensenyament en el seu grau més enlairat haurà d'ésser *molt superior*, *eminèntment pràctic* i *extremada la rigor* en el control dels coneixements adquirits.

Serà *molt superior*, per a fer honor al nom d'Escola Superior, perquè no desdigni del d'altres Escoles d'Agricultura de l'Estat espanyol ja existents, i perquè siguin merescudes les atribucions que voldríem veure conferides als posseïdors del títol d'Enginyer Agrícola i Zootècnic.

Haurà d'ésser *eminèntment pràctic*, sense carregar massa els caps d'un excés de matemàtiques i ciències fonamentals abstractes, i per tant adequada, no per a la formació d'homes aptes solament per a fer agricultura burocràtica, sinó per a crear tècnics que, posats al front d'explotacions agrícoles, industrials i ramaderes, sàpiguen lluitar i vèncer.

Finalment, el control dels coneixements adquirits serà de *rigor extremada*, perquè limitant-se així el nombre dels que surtin de l'Escola, siguin tots de primeríssima categoria, condició essencial per acreditar el nom de la mateixa, per a la bona marxa dels organismes destinats a ésser per ells

regits i per progrés de l'Agricultura nostrada. Indirectament, també, aquesta rigor afavoriria l'ensenyament mitjà, ja que automàticament cada individu es quedaria en el grau més en consonància amb les seves capacitats.

Però, heus aquí que aquesta categoria que nosaltres desitgem per a l'Escola Superior d'Agricultura i Zootècnia, és una funció de la categoria assolida pel personal docent, al qual extrem Acció Tècnica Agrària dóna una gran importància.

FORMACIÓ TÈCNICA DEL PERSONAL DOCENT

Les remuneracions actuals del personal docent són migrades i en desproporció amb les necessitats corrents de la vida familiar d'un home que ha dedicat i ha de dedicar tota la seva existència a l'estudi de la seva especialitat.

Això fa que cada professor hagi de distreure la seva atenció en altres coses que les de la disciplina al seu càrrec, cercant un complement a la penúria del sou.

L'estudi i sobretot la investigació, haurien d'ésser la preocupació única del personal docent de l'Escola Superior d'Agricultura i Zootècnia, i amb aquesta finalitat, haurien de trobar en el Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya tot l'ajut i tot l'encoratjament en forma d'auxilis i mitjans econòmics, de viatges d'estudi i de pensionaments durant les vacances per a perfeccionar els seus coneixements en centres estrangers especialitzats.

Mentre la formació del personal docent no s'orienti en tal sentit, l'Escola no farà honor a la seva denominació de Superior, i la seva vida romandrà incolora i estacionària.

* * *

Els estudis per al grau d'Enginyer Agrícola i Zootècnic, que és el títol que proposem que es doni en l'Escola Superior d'Agricultura i Zootècnia, duraran sis anys, precedits d'un curs preparatori que solament deixarà d'ésser obligatori quan l'alumne posseeixi el Batxillerat o posseeixi el títol de Tècnic Agrícola i Ramader.

A continuació indiquem la distribució de les disciplines que comprèn el dit grau superior :

URALITA

**LA MILLOR TUBERIA PER A
CONDUCCIONS A PRESSIO**

Curs preparatori :

Aritmètica.
Geometria.
Física i química.
Història natural.
Català.
Francès i italià.

Primer curs :

Algebra i trigonometria.
Física i meteorologia.
Química.
Geologia.
Anatomia i fisiologia vegetal.
Dibuix lineal.

Segons curs :

Complements de matemàtiques.
Anàlisi químic.
Zoologia.
Botànica.
Topografia i dibuix topogràfic.
Mecànica racional i aplicada.

Tercer curs :

Fitotècnica general.
Indústries agrícoles.
Biologia i histologia.
Electrotècnica.
Economia i comptabilitat.
Anglès o alemany.

Quart curs :

Fitotècnica especial.
Fructicultura i silvicultura.
Anatomia i fisiologia animals.
Construccions rurals i hidràuliques.
Dibuix constructiu.
Legislació agrícola.

Cinquè curs :

Zootècnica especial.
Patologia vegetal.
Patologia animal.
Microbiologia agrícola i bacteriologia.
Genètica.
Geografia i comerç agrícoles.

Sisè curs :

Projectes d'explotacions agrícoles.
Enologia.
Elaiotècnica.
Indústries ramaderes : carn, llet, etc.
Indústries conserveres.
Petita Ramaderia.
El darrer any, corresponent a l'estudi de les especialitats, tindrà lloc en la Granja de Caldes i durarà un any sencer.

ATRIBUCIONS

Unes Escoles muntades damunt les sòlides bases que proposem, dirigides per homes gelosos del seu deure i que quant a l'ensenyament podran comparar-se a les millors del món, han de produir tècnics mereixedors de les més amples atribucions.

Acció Tècnica Agrària defineix aquestes en poques paraules :

Pel que fa referència als posseïdors del títol d'Enginyer Agrícola i Zootècnic, paritat i reciprocitat absolutes amb els Enginyers Agrònoms de l'Estat Espanyol, amb dret, per tant, a concórrer en els concursos per a la provisió de Càtedres en les Facultats i Universitats oficials.

A l'ensem, no creient necessària la creació d'una Escola semblant a la de «Montes», per la seva poca disparitat amb la d'Agricultura i Zootècnica, els Enginyers Agrícoles i Zootècnics podrien assimilar-se les atribucions pròpies dels Enginyers de la dita especialitat, pel que fa referència naturalment a Catalunya.

Quant a les atribucions dels Tècnics Agrícoles i Ramaders, paritat i reciprocitat absolutes amb els Perits Agrònoms de l'Estat Espanyol.

Insistim en la reciprocitat d'atribucions, més que per res, pel gran interès que per a nosaltres té el reconeixement dels nostres títols en les repúbliques sudamericanes.

LA GRANJA DE CALDES

Donada la transcendència que la pràctica i l'experimentació tenen dintre de l'ensenyament agrari, és lògic i fins necessari que tota Escola a ell dedicada tingui anex una granja en plena explotació.

Això és el que motivà la compra, per part de la Mancomunitat de Catalunya, de la Torre Marimon, a Caldes de Montbuy.

L'encert en l'elecció de la finca, la distància a què està situada de l'Escola i el preu que es pagà per la mateixa, són extrems que potser no sostindrien una severa crítica.

El que sí és veritablement lamentable, és que tot just comprada vingueren els homes de la Dictadura, i ells, que tant bescantaren a la nostra Mancomunitat tractant-la de dilapidadora dels interessos sagrats de Catalunya perquè havia creat escoles de tota mena, en lloc d'estructurar a Caldes una Granja Model adaptada a les característiques de la comarca, abocaren les pessetes a rius per a aixecar uns edificis, veritables munts de pedra picada, els quals mai no podran predicar als alumnes i agricultors que els visitin, aque-

lla cura amb què cal procedir sempre en agricultura per tal d'equilibrar la perfecció amb l'economia.

El mal estava fet; resta a la Generalitat de Catalunya acceptar la càrrega feixuga de tal herència i, el que és més trist encara, acabar allò que estava tan mal embastat.

És, doncs, amb la finalitat d'aprofitar el que hi ha fet en la Granja de Caldes, que Acció Tècnica Agrària proposa, com ja s'ha pogut deduir del que fins ara portem escrit, utilitzar-la com Escola i Servei Comarcal i com a lloc de pràctiques perquè en ell hi cursin: el tercer anys dels seus estudis els aspirants al títol de Tècnic Agrícola i Ramader, i el sisè els alumnes del grau d'ensenyament superior.

L'ESCOLA DE SANITAT I VETERINÀRIA

Catalunya, fins ara, no ha posseït una escola destinada a l'ensenyament tècnic de Sanitat i Veterinària.

La valor extraordinària que en els nostres dies ha assolit la ramaderia com a explotació transformadora dels productes agrícoles vegetals, ha fet donar la major importància a l'especialització en l'estudi de la patologia i terapèutica animals, fins a constituir amb aquestes disciplines un cos completíssim de doctrines i de serveis.

La necessitat de vetllar pels interessos ramaders, evitant l'expandiment de les epixòties, així com la tasca eminentment social d'inspeccionar la qualitat higiènica i nutritiva de tota mena de productes alimentaris destinats a l'home, han fet néixer arreu del món Escoles i Instituts dedicats a formar tècnics especialitzats en Sanitat i Veterinària.

Catalunya, país ramader per excel·lència i comptant a l'ensem amb nuclis de població importantíssims, no pot mancar, doncs, d'una Escola de Sanitat i Veterinària, la creació de la qual, per raons d'afinitat, haurà d'incloure's

dintre el pla d'estructuració del Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya.

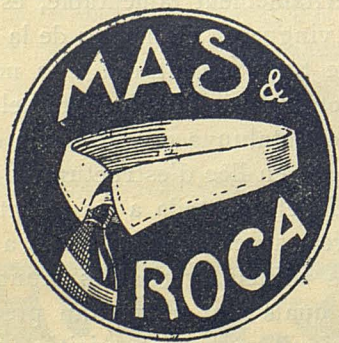
Acció Tècnica Agrària, tot respectant el cúmul d'interessos ja existents i tot demanant que amb l'esmentada creació no se'n lesionin d'altres, quant a les atribucions que ens confereixin, ens plau de proposar la conveniència de la mateixa.

ELS SERVEIS AGRÍCOLES CENTRALS

Si bé la descentralització dels actuals Serveis, tal com la proposa Acció Tècnica Agrària, és una millora obligada inajornable, ens trobem, però, davant d'una altra categoria de Serveis Agrícoles que per la seva naturalesa especial, ultra considerar-los de primera necessitat i d'urgent creació, no és possible, almenys de moment, de fragmentar-los i allunyar-los de la capitalitat.

El no estar encarregats la majoria d'ells d'una tasca francament divulgadora; el caire quasi exclusivament burocràtic d'alguns; el caràcter d'oficialitat i el fet d'exigir costosos laboratoris altres; la necessitat de simplificar des d'un focus equidistant la tasca dels dirigents de les Escoles i Serveis Agrícoles Comarcals que no els hi vagà dedicar-se a la investigació científica, i el no exigir cap d'ells camps especials per a l'experimentació, sobretot podent estar en continuada relació amb els tècnics dels esmentats organismes comarcals, són raons de prou pes per a justificar la seva centralització.

Acció Tècnica Agrària, d'acord amb les exigències de l'agricultura moderna i aconsellada degudament per aquells dels seus elements que dedicats a la tasca docent han intervingut intensament en les activitats tant dels Serveis Tècnics Agrícoles de la Mancomunitat com de l'actual Generalitat de Catalunya, creu de tota necessitat la creació dels següents Serveis Agrícoles Centrals:

**CAMISERIA, CORBATERIA,
MITGERIA, GENERES DE PUNT**

MAS I ROCA
CAMISERS

CASES ESPECIALITZADES PER A LA MIDA

PORTAFERRISSA, 24 - TEL. 17642
FONTANELLA, 16 - TEL. 12211

BARCELONA

- a) Servei Jurídic i d'Acció Social.
- b) Servei de Patologia i Terapèutica Vegetals, que a l'ensem podria ésser l'encarregat de les inspeccions fitopatològiques en les fronteres i de la lluita contra les plagues del camp a l'interior.
- c) Servei de Patologia i Terapèutica Animals.
- d) Servei d'Assegurances i Crèdit.
- e) Servei Comercial i d'Estadística.
- f) Servei Hidrològic de Catalunya.
- g) Laboratori d'Anàlisi Químic, amb caràcter oficial a Catalunya.
- h) Servei Bibliogràfic Agrícola Internacional i d'Intercanvi, encarregat de la formació d'una biblioteca completíssima, i rebre i colleccionar totes les revistes i publicacions estrangeres de caràcter agrícola, per a remetre periòdicament, degudament extractats, ordenats i traduïts, als Directors de les Escoles i Serveis Agrícoles Comarcals, als Caps dels Serveis Centrals, a l'Escola Superior d'Agricultura i Zootècnia i a tot-hom que ho sollicités, els millors treballs que sortissin a la llum en els països situats a la vanguarda de l'agricultura mundial.

Ultra els Serveis Agrícoles Centrals que acabem d'esmentar, la Generalitat s'haurà de preocupar de la confecció dels mapes geològic i agrològic de Catalunya, així com de la formació del catastrofe, la importància dels quals no cal que ponderem.

Establers aquests Serveis Agrícoles Centrals, totes les consultes, tots els temes d'investigació i d'estudi els arribarien mitjançant els Serveis Comarcals, i és precisament d'aquest continuat intercanvi i d'aquesta intensitat de relacions que esperem els més òptims fruits.

Tots els pagesos com un sol home, voteu l'Estatut

DIRECCIÓ SUPERIOR

Es evident que aquesta multiplicitat d'Escoles i Serveis, tant comarcals com Centrals, exigeix una coordinació de funcionament, que d'organismes aïllats i autònoms els converteixi en un tot harmònic.

Llur administració íntima; el control de llurs activitats; l'intercanvi de tasques i coneixements; les normes a seguir per a fer variar la importància i complicació llurs, paral·lelament a la intensitat de la seva existència, la recopilació i publicació dels resultats obtinguts, etc., són factors que fan necessària la presència d'un o més cervells directors, els quals relliguin entre si els dits organismes, equilibrant i controlant el seu funcionament, per a presentar-los unificats en les seves relacions amb l'exterior i identificats per a la consecució de la finalitat que ha motivat la seva creació.

Però, segons el nostre criteri, no és precisament la responsabilitat la dificultat més gran de les inherents al càrrec de Director.

Al nostre entendre, la paraula Director, si la prenem en el seu sentit estricte, té una significació d'excessiva rigidesa. Dirigir no sempre vol dir manar. Afluixar les regnes per a concedir una ampla autonomia, tot coordinant i controlant, és la veritable tasca i la major dificultat del càrrec de Director.

Acció Tècnica Agrària, en donar una gran importància al que acabem de dir, proposa la creació de tres càrrecs de Director:

Director General de les Escoles i Serveis Agrícoles Comarcals.

Director de l'Escola Superior d'Agricultura i Zootècnia.

Director General dels Serveis Agrícoles Centrals.

Aquests Directors, els càrrecs dels quals voldríem que no fossin de confiança, seran els encarregats de rendir comptes de la marxa dels respectius organismes prop del Conseller de la Generalitat de Catalunya.

Producte Tònic Preventiu-Curatiu

de las vaques de llet, dels porcs, aviram i conills

REGENERADOR DE LA SANG EN LES CAVALLERIES, I BESTIAR RAQUÍTIC

Dipòsits a Barcelona: AN.^a VICENS FERRER - ESTABLIMENTS DALMAU OLIVERES I AN.^a VIDAL RIBAS (Passeig Born)

Salmite

MARCA REGISTRADA

Fàbrica: Sant Pere, 33

BADALONA

Combat ràpidament la PESTE PORCINA

i les malures dels garrins, vedells, xais, gallines i conills

(PER A CADA RAMA LA SEVA QUALITAT CORRESPONENT)

NOTICIARI

Votar l'Estatut de Catalunya és votar l'autonomia. El pagès que no voti l'Estatut no estima Catalunya. ¿Quina significació té per a l'agricultura l'Estatut? L'Estatut vol dir posar l'ensenyança agrícola a l'abast dels pagesos pobres i rics. L'Estatut vol dir que el pagès tindrà de franc tècnics a qui consultar, camps experimentals, laboratoris, serveis de Crèdit, de Comerç, d'Organització, d'Estadística, és a dir, una organització com la dels països més avançats del món.

DECRET CANVIANT LES CONDICIONS DE L'ARRENDAMENT DE LES TERRES

De la premsa diària:

Aquesta tarda hem visitat el ministre de Justícia, senyor de los Ríos, al qual hem demanat notícies sobre el decret d'arrendaments de terres, anunciat a la nota oficiosa de Consell de ministres d'anit passada.

El senyor de los Ríos, ens digué:

—M'agrada que em parreu d'aquest assumpte, puix he vist que algun periòdic atribuïa la iniciativa de la ponència elevada per la comissió agrària sobre arrendaments a determinada persona, i vull fer constar que fou el ministre de Justícia qui, com a conseqüència de la situació creada per la mala collita, demanà a l'esmentada comissió que, amb urgència, donada la gravetat del cas, presentés un dictamen sobre la matèria.

Aquest dictamen fou el que vam sotmetre ahir a la consideració del Consell, el ministre del Treball i jo, i que articulat i perfilat amb les modificacions que s'introduïren, s'ha sotmès a la signatura del cap del Govern.

El text de l'esmentat decret diu així:

«La excepcional situación en que el año agrícola ha colocado a los arrendatarios a los efectos del pago de arriendo, al par que la necesidad ha tiempo sentida de proceder a una revisión de éstos, a fin de ponerlos en concordancia con un criterio de justicia más depurado que el que ha presidido hasta ahora tales relaciones económicas, mueven a los ministros firmantes, presionados por las circunstancias, a proponer algunas medidas urgentes valederas para este año, y que no han de ser obstáculo a un proyecto de ley orgánica en que se abarque y especifique cuanto concierne a la regulación de los contratos de arrendamiento de tierras.

«En su virtud, el presidente del Gobierno Provisional de la República, a propuesta de los ministros de Justicia i del Trabajo, viene en decretar lo siguiente:

»Artículo primero.—En los contratos de arrendamiento de fincas rústicas de precio hasta 15.000 pesetas, los arrendatarios podrán pedir la revisión del contrato al único efecto de reducir el precio.

»Esta reducción tendrá lugar siempre que el precio del arrendamiento sea superior a la renta que corresponda a la finca arrendada, conforme al avance catastral o al líquido imponible que figure en el amillaramiento, donde no se haya efectuado el avance catastral, o a lo que dada la actual cosecha sea equitativo pagar.

»Artículo segundo.—En la revisión a que se refiere el artículo anterior entenderán los jurados mixtos de la propiedad.

»Artículo tercero.—Quedará en suspenso la tramitación de los deshaucios por falta de pago en el mismo instante en que el arrendatario acredite en autos, por certificación del jurado mixto, haber solicitado la revisión de la renta.

»Acordada la reducción de la renta por el jurado mixto para este año, el arrendatario podrá evitar el deshaucio consignando en la secretaría del Juzgado la venta ya fijada en el expediente de revisión.

»Artículo cuarto.—Los jurados mixtos tendrán en cuenta, a los efectos del juicio que de ellos se solicite, las distintas aportaciones que en el contrato se asignen a propietarios y a parceiros, proponiendo, en vista de todo ello, las reducciones que la justicia aconseje.

»Artículo quinto.—Todo arrendatario podrá solicitar del jurado mixto la concesión de un aplazamiento o escalonamiento para el pago de las rentas del año agrícola presente.

»El jurado lo concederá siempre que considere económicamente justificadas las causas que sirvan de fundamento a la petición.

»Este aplazamiento total o parcial de la renta, en ningún caso podrá exceder de un año.

»Artículo sexto.—Los subarrendamientos tendrán, en relación con los arrendatarios, los mismos derechos que estas bases conceden a los arrendatarios frente a los propietarios.

»Artículo séptimo.—Contra las resoluciones de los jurados mixtos de la propiedad rústica en las cuestiones que sean objeto de estas bases, únicamente se podrá interponer recurso de apelación ante las comisiones mixtas arbitrales agrícolas.»

EL DECRET DE REORGANITZACIO DE LES CONFEDERACIONS HIDROGRAFIQUES, LES QUALS REBEN EL NOM DE MANCOMUNITATS

El text del decret referent a la reorganització de les Confederacions Hidrogràfiques és com segueix:

«La Comisión designada para el estudio de los planos de obras y plazos de ejecución y medios económicos, referentes a la confederaciones sindicales hidrográficas, ha llegado con él y con posteriores elementos de juicio aportados, a la reforma que aquí se propone.

Lo primero que exige reformar es el nombre; más bien debe dársele el nombre de Mancomunidad.

No tienen vida propia, y una experiencia de cinco años ha mostrado plenamente, a despecho de lo que en el decreto básico quería patentizarse, que estos organismos viven casi exclusivamente de los recursos que el Estado les otorga.

Todo ello explica y justifica la necesidad de una inmediata reforma de estas entidades, y se precisa encarar la gerencia y la reorganización de las Confederaciones actuales a Comisiones gestoras, formadas por elementos fundamentales de la organización vigente y por representantes de los intereses agrícolas e industriales.

Por todo lo expuesto se decreta:

En tanto se organizan las que hasta hoy se han llamado Confederaciones y que en adelante se llamarán Mancomunidades hidrográficas, sus funciones se ejercerán por Comisiones gestoras.

Estas se compondrán de un presidente, que será delegado del Gobierno, como en las actuales Confederaciones; el director técnico de las mismas; un asesor letrado; el ingeniero jefe de la División hidráulica; cuatro representantes de intereses agrícolas y uno de intereses industriales, afectos a la Confederación y nombrados directamente por el ministro de Fomento.

Dentro del plazo de ocho días, a contar de la fecha de la publicación de este decreto, se constituirá en el edificio social de la Mancomunidad la Comisión gestora, bajo la presidencia del delegado del Gobierno y subsecretario que de su seno designe, dando cuenta al ministro de Fomento del acto y fecha de su constitución.

Las funciones y facultades de la Comisión gestora serán la gestión de obras y servicios actualmente a cargo de la Confederación. En su gestión referida, se ajustará la Comisión a la ley de aguas y demás votadas en Cortes, a los reglamentos anteriores al 13 de septiembre de 1923, a lo que en este decreto se dispone, y como legislación supletoria, para todo lo no previsto aquí, al decreto básico de 5 de marzo de 1926.

En el plazo de un mes a contar de la fecha de la constitución de la Comisión gestora, procederá a la revisión de los planes anuales y a la ejecución de las obras y servicios, etc.

Como resultado de esta revisión, remitirá al ministerio de Fomento, por orden, su especificación, y dando a lo dispuesto en el apartado primero carácter de urgencia.

Para fijar el orden de preferencia se atenderá, primero, a aquellas obras de obligada construcción a cargo exclusivo del Estado.

La Comisión gestora propondrá la inmediata supresión de aquellas obras cuya utilidad no resulte probada en relación a su coste, estudiando los contratos que estuvieran vigentes, para armonizar los derechos adquiridos por los contratistas con los intereses del Estado. En esta relación figurará, frente a cada obra, el crédito que para el ejercicio corriente pueda autorizarse, como gasto anual de la misma. Relación de obras incluidas en planes generales y cuya construcción no se haya iniciado. En esta relación sólo podrán figurar las obras en proyecto, aprobadas después de cumplidos todos los requisitos de la ley de 7 de julio de 1911.

La Comisión gestora propondrá la supresión de las obras y aún del reconocimiento de los precedentes recibidos, si entiende que no deben ejecutarse por no resultar debidamente probada su utilidad, con relación a su coste.

Además, la Comisión gestora propondrá una tercera relación de las obras que, en sustitución de las que, según los apartados anteriores, se supriman, puedan ser estudiadas y aprobadas con arreglo a la ley de 7 de julio de 1911.

La Comisión gestora ajustará su actuación y revisará la organización y reglamentos de las Mancomunidades, conforme a las normas que siguen:

Todos los proyectos de obras hidráulicas que en lo sucesivo presenten las Mancomunidades hidrográficas, salvo las de embalse, que reglamentariamente no lo requieren, deberán contener el plazo, zona regable, la propuesta de tarifas máximas para la explotación de obras y un estudio por el que se demuestre que la riqueza que la obra ha de crear, será superior a la que se perjudique, añadiendo a este coste el de la obra.

Las Comisiones gestoras iniciarán, y en su día las Mancomunidades, el sistema de concursos y subvenciones para la formación de planes anuales de ejecución de obras, ordenando éstas en aquéllas, por las bajas de más o menos que los concursantes ofrezcan a la subvención del Estado.

No podrá proponerse la ejecución de ninguna obra a cargo exclusivamente del Estado, sin cumplir con todos los requisitos del artículo 12 de la ley de 7 julio de 1911.

El delegado del Gobierno tendrá en las Mancomunidades las funciones que en las Confederaciones tenían los delegados regios.

Los delegados de Fomento directores técnicos se denominarán en lo sucesivo ingenieros directores.

Se suprimirán todos los Comités técnicos, Consejos técnicos y cuantos organismos estime la Comisión gestora suprimibles, para simplificar la organización de las Mancomunidades y la reducción del personal.

Se estudiará la reducción del número de Sindicatos y se regulará la designación de éstos.

Además de los síndicos, figurarán en la Asamblea el delegado del Gobierno, que la presidirá; el ingeniero director, el jefe de la división hidráulica, representantes de la división hidráulica, representantes de diputaciones provinciales y Ayuntamientos, suprimiéndose todos los demás elementos que hasta hoy formaban parte de la Asamblea.

Los recursos de las Mancomunidades serán los detallados en los artículos 20 y 27 del decreto básico de 5 de marzo de 1926 y los que se procuren por empréstitos. A éstos se les otorga el beneficio de ejecución de derechos reales y timbres y se les suprime el aval del Estado.

Todas las obras de las Mancomunidades hidrográficas quedarán sujetas a las inspecciones, como las demás del Estado.

Queda subsistente el real decreto básico de 5 de marzo de 1926 con carácter supletorio de lo aquí dispuesto, entendiéndose derogados todos los preceptos de dicha disposición que se opongan a las leyes votadas en Cortes y a las disposiciones de este decreto.

Quedan en suspenso las funciones de todos los actuales organismos de las Confederaciones, que cesarán en el momento que de dichas funciones se haga cargo la comisión gestora, conforme a lo preceptuado al artículo primero.

Hasta la constitución de las comisiones gestoras, asumirán las funciones de todos los organismos en suspenso, los delegados del Gobierno, auxiliados por todo el personal técnico y administrativo de la Confederación.»

OBITUARI

La Direcció d'AGRICULTURA I RAMADERIA té el sentiment de participar als seus lectors la mort del baró d'Esponellà, President de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

L'enterrament, al qual assistí el nostre director, fou una veritable manifestació de dol.

Rebi la seva desconsolada família, en particular el fill del finat, senyor Epifani, el nostre sentit condol.

L'agricultura catalana ha perdut amb el baró d'Esponellà un dels homes que més havien treballat per a la prosperitat de la primera de les nostres riqueses.

Els lectors recordaran que en la secció titulada «Els nostres pagesos» figurà la biografia del finat. D'aleshores ençà, tota la seva activitat convergí en l'actuació de l'Institut, actuació que ha estat constant i activa, sobretot en aquests últims temps.

**EL MILLOR MATERIAL
PER A COBERTES**

EL MERCAT

ULTIMES COTITZACIONS

ADOPS	UNITAT	PESETES		UNITAT	PESETES
Superfosfat d'os, 18-20 per 100 d'acid fosfòric i 1/2 per 100 de nitrogen ...	100 quilos	15'—	Colorant Bordeus.. .. .	1 kilo o litre	15 a 75
Superfosfat de calç, 18-20 per 100 d'acid fosfòric soluble	»	12'65	Id. Caramelina.	»	15 a 75
Superfosfat de calç, 16-18 per 100 d'acid fosfòric soluble	»	11'65	Fosfat amònic blanc de neu, en pols.	»	2'10 a 2'45
Superfosfat de calç, 13-15 per 100 d'acid fosfòric soluble	»	10'86	Gelatina Flandes extra.	»	4'25
Sulfat d'amoniac, 20-21 per 100 de nitrogen	»	45'—	Id. or, plata, bronze.	»	8'25 — 7'25
Nitrat de sosa, 15-16 per 100 de nitrogen	»	49'—	Glicerina, pura bidestilada, 30° Enol	»	3'50
Sulfat de potassa, 90-92 per 100, equivalent a 49-50 per 100 de potassa pura.	»	36'25	Metabisulfat de potassa cristallitzat	»	1'70 a 2'10
Clorur de potassa, 80-85 per 100, equivalent a 49'50 per 100 de potassa pura	»	29'50	Negre animal	»	1'15 a 1'45
Màteria orgànica còrnia natural, 10-11 per 100 de nitrogen i 2-3 per 100 d'acid fosfòric	»	40'—	Nosperal (substitueix al sulfat de coure).	»	1'15
Guano Sant Jordi, 7-8 per 100 de nitrogen i 9-11 per 100 d'acid fosfòric i 5-6 per 100 de potassa	70 quilos	23'—	Osteocila Coignet.	»	4'35
Sulfat de ferro en gra	100 quilos	12'50	Sang cristallitzada Enol	»	3'50
Nitrat de calç 15-16 per 100 de nitrogen i 28 per 100 de calç	»	30'50	Tani al alcohol, pur.	»	5'65 a 10
Cianamida 19-20 per 100 de nitrogen, 60 per 100 de calç	»	38'—	Id. al éter, pur	»	10'75 a 16
			Brou Bordelés Schloesing.	»	1'75
SOFRES			BOTAM		
Sofre Sant Jordi, 98-100 per 100, extra	40 quilos	18'—	Barrils de 14 a 16 litres, roure	Un	7'—
Id. id, 98-100 id., extra fi	»	20'—	» 28 a 32 »	»	13'—
Sofre gris o precipitat	»	10'—	» 100 litres.	»	28'—
Flor de sofre o sofre sublimat	»	26'—	Pipes de 240	»	48'—
Sofre de terròs	50 quilos	40'00	Bordaleses	»	50'—
Sofre en pans, refinat	»	46'50	Bocois 600	»	210'—
Sofre de canó	»	52'—			
PRODUCTES ENOLÒGICS			CEREALS		
Acid cítric cristallitzat, pur estranjer 99°.	1 kilo o litre	8'25	Blat		
Acid tartàric id. id. id.	»	4'50	Froment de Castella	100 quilos	46'50 a 47'25
Id. id. id. id. id.	»	4'25	Xeixa de la Manxa	»	46'—
Anhidrid sulfurós, pur francès	»	1'25	Froment de la Manxa	»	46'—
Sofre conglomerat en pastilles de 5 a 100 grs.	»	1'50	Aragó	»	46'50 a 47'—
Lluquets classe extra sense degotalls.	»	1'50	Navarra	»	47'50
Id. id. corrent	»	0'85	Urgell i Vallès	»	47'— a 48'50
Carmel especial de sucre, classe extra	»	3'75	Comarca	»	41'—
Carbó vegetal en pols fina	»	2'15	Extremadura, blanquet	»	46'50
Cel·lulosa Enol.	»	5'—	Cruxer	»	00'— a 00'—
Cola Vila.	»	2'75	Lleida	»	49'—
Id. Coignet, en plaques.	»	3'—			
Id. xina en fideus	»	35'—	Civada		
Carolussa Saliauskys	»	45'—	Extremadura	»	31'— a 31'50
			Manxa	»	00'00 a 00'—
			Aragó	»	00'00
			Ordi		
			Extremadura	»	37'50 a 38'—
			Manxa	»	00'00 a 00'—
			Urgell	»	36'— a 37'—
			Sagarrà	»	38'— a 38'50
			Aragó	»	39'— a 39'50
			Castella	»	37'— a 38'—
			Comarca	»	
			Moresc		
			Plata,	»	39'— a 39'50
			Danubi	»	00'— a 00'—
			Mill		
			Estranger	»	39'— a 39'50
			Comarca	»	00'— a 00'—
			Arròs		
			Benlloc, zero	»	49'— a 51'3"
			Idem, mitjà	»	51'50 a 56'50—
			Idem, selecte	»	53'50 a 54'50
			Matisat, ordinari	»	— 50

	UNITAT	PESSETES		UNITAT	PESSETES
Idem, selecte	100 quilos	57'50	Farina de peix	100 quilos	90'— a 110'—
Bomba, ordinari	»	85'—	Farina d'ossos	»	35'— a 40'—
Idem, superior	»	98'—	FRUITES SEQUES		
Idem, extra	»	110'—	<i>Ametlles</i>		
LLEGUMS			Mallorca	»	425'—
<i>Faves</i>			Esperança, primera	»	465'—
Extremadura	»	53'— a 53'50	Tarragona	»	440'—
Itàlia	»	52'— a 52'50	Mollar amb closca	»	215'—
Mallorca	»	52'50 a 53'—	<i>Avellanes</i>		
Oran,	»	52'— a 52'50	Ordinària amb clofolla	»	000'—
Valencianes,	»	00'—	Negreta	»	225'—
Prat	»	52'— a 53'—	Sense clofolla, primera	»	195'—
<i>Favons</i>			» segona	»	175'—
Sevilla	»	53'50 a 54'50	<i>Figues</i>		
Xereç	»	54'— a 55'—	Fraga	10 quilos	8'—
Marroc	»	50'— a 51'—	Idem extra	»	9'—
Italians	»	53'— a 53'50	Mallorca	»	6'—
Anglesos	»	51'—	Idem negres		
<i>Garrofes</i>			Burriana		
Vinarç	100 quilos	25'89 a 26'19	Albunyal		
Roges	»	23'80 a 24'40	<i>Pinyons</i>		
Mallorca	»	19'64		100 quilos	420'—
Eivissa	»	19'04	VINS		
Matafera	»	00'—	Penedès, blanc	Gran i hectòlitre	2'70
València	»	25'—	Camp de Tarragona, blanc	»	2'70
Xipre	»	00'—	Priorat, negre	»	2'80
<i>Veces</i>			Martorell, blanc	»	2'70
Navarra	»	50'— a 51'—	Manxa, blanc	»	2'70
Romania	»	00'—	Mistela blanca	»	3'15
Calaf	»		Idem negra	»	3'30
Màlaga	»	37'— a 44'—	Moscateu	»	3'60
<i>Mongetes</i>			ALCOHOLS		
València Pinet	»	80'— a 84'—	Industrials 96 per 100	100 litres	245'— a 247'—
Monquillines	»	81'— a 85'—	Residus vínics 96	»	242'— a 245'—
Trinquillon	»	80'—	Neutres de vi	»	228'— a 230'—
Mallorca	»	79'— a 80'—	<i>Desnaturalitzat</i>		
Itàlia	»	65'—		»	145'—
Hongria	»	00'—	Aiguardent de canya, 74 a 75 graus	»	205'—
Romania	»	00'—	OLIS		
País	»	94'— a 95'—	<i>Oliva</i>		
<i>Altres llegums</i>			Ordinari	100 quilos	200
Ers	»	39'50 a 41'—	Superior	»	213'10
Titus	»	41'50 a 42'—	Fi	»	240'45
Guixes	»	42'— a 44'—	Extra	»	239'15
Llenties	»	110'— a 125'—	<i>De pinyola</i>		
Cigrons pelons	»	77'— a 83'—	Verd, primera	»	104'35 a 108'60
Idem blancs	»	80'— a 185'—	Idem, segona	»	000'00 a 000'00
FARINES I DESPULLES			Groc, primera	»	121'75 a 126'10
Extra blanca superior	»	68'— a 70'—	Idem, segona	»	104'35 a 108'60
Idem ordinària	»	62'— a 64'—	<i>Exòtics</i>		
Intervinguda	»		Cacauet	100 litres	000'—
Número 3	60 quilos	26'— a 27'—	Coco, blanc	»	152'—
Número 4	»	23'— a 24'—	Idem, Cochin	»	169'—
Segones	»	20'— a 22'—	Idem, Palma	»	200'—
Terceres	»	18'— a 19'—	Llinosa, cuit	»	170'—
Quartres	»	17'— a 18'—	Idem, incolor	»	200'—
Segó	100 litres	5'—	ANIMALS I LLURS PRODUCTES		
Segonet	»	5'—	<i>Animals</i>		
Farinassa d'arrós	70 quilos	20'—	Bous del país	1 quilò	2'50
Morret	»	40'—	Vaques ídem	»	2'50
Farina de manioc	100 »	35'—	Vedelles ídem	»	3'20
FARRATGES I PINSOS			Ovelles ídem	»	3'50
Alfals	40 quilos	6'50 a 7'—	Xais ídem amb llana	»	4'50
Palla llargueta	»	3'— a 3'50	Moltó	»	3'80
Polpa de remolatxa, estran-gera	100 quilos	44'— a 45'—	Cabres ídem	»	2'50
Idem, país	»	28'— a 29'50	Cabrits ídem	»	6 a 7
Turtó de coco	»	34'— a 36'—	Porcs blancs del país, de 110 quilos net	»	2'80
Idem de cacauet	»		Idem, molt grassos	»	2'40
Farina de turtó de llinosa	»	38'— a 39'—	Idem íd. valencians, íd.	»	2'80
Farina de carn	»	45'— a 60'—	Idem mallorquins	»	0'60

Les millors varietats noves

ARRELATS,
ESTAQUES
I EMPELTS

Jaume Sabaté

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

BARCELONA

"Centre Vitícola del Penedès"

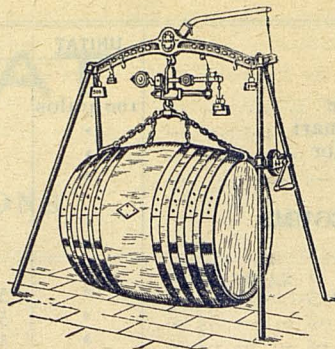
Fundat en 1889

EXPORTACIONS

DEMANEU CATALEGS

TEL.:

SABATÉ

Bàscules ARISO

SANS, 12 :: :: BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats, magatzems d'olis i vins, i indústries, per llur :: :: duració, seguretat i exactitut :: ::

Caixes d'acer per a valors
amb clau i sense

Nou sistema patentat d'un sol bloc massís
INFRACURABLES, contra foc i soplet.

Bàscula-Grua portàtil model 207
Demani dibuixos i preus

Acaba de publicar-se la segona
edició de la documentadíssima
== obra de D. TAMARO ==

Manual de Horticultura

Preu del volum en rústega: 13.- Ptes.
» » » en tela: 15,- »

Demaneu-lo a
LLIBRERIA CATALONIA - 17, Plaça de Catalunya
BARCELONA

CRÉDIT I DOCKS DE BARCELONA

COMPANYIA DE CRÈDIT I DE MAGATZEMS GENERALS

FUNDADA L'ANY 1881

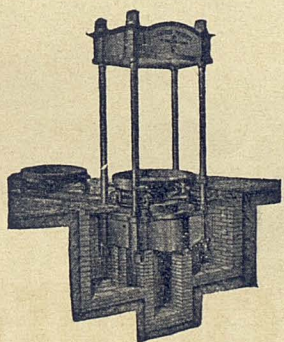
Magatzems en el port de Barcelona, enllaçats amb la xarxa ferroviària.—Magatzems a Aldea (Amposta)

Préstecs sobre cereals, fruits i primeres matèries
Obertura de crèdits

Comptes corrents a la vista i a terminis.—Comptes corrents en monedes estrangeres.—Descompte i cobrament d'efectes comercials.—Valors.—Cupons.—Préstecs sobre títols

Cambra cuirassada amb compartiments de lloguer

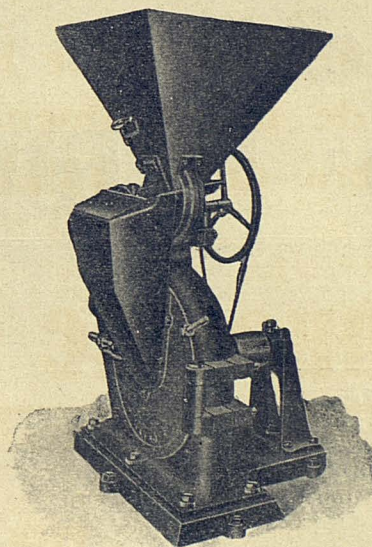
PASSATGE DEL COMERÇ, 7 — Apartat de Correus 661

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
PERE IV, 109 - Casa fundada en 1855 - BARCELONA

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes de pistó per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberries Preses i vàlvules de totes classes, etc.

MOLI "ALFA"

El millor per a pinsos per al ramat, matèries dures i fibroses. Dispositiu de moldre especial patentat.

Andreu Morros

Oficines: Avinguda del Marquès de Argentera, 21
BARCELONA

Instal·lacions i reformes de FABRIQUES DE FARINES

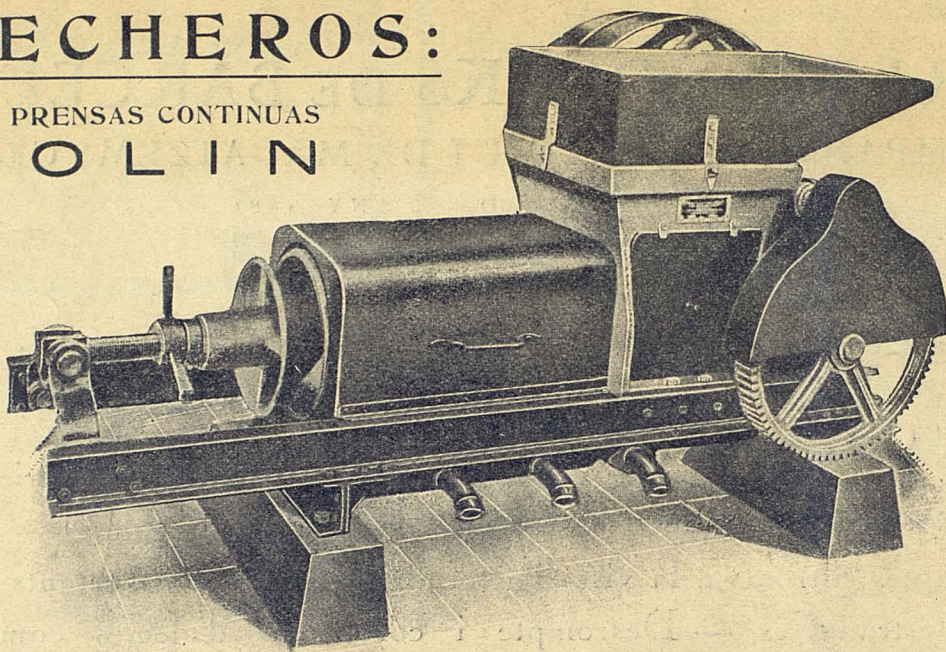
FABRICACIÓ NACIONAL. Sol·licitar preus i catàlegs

COSECHEROS:

LAS PRENSAS CONTINUAS
COLIN

Son las mejores hasta hoy.
No dejan heces, quedando
el vino sin aspereza

Primer Premio y Medalla
de Oro en el
Concurso de
Prensa en Al-
cázar de San
Juan

Material de vendimia :: Productos para la elaboración
PEDIR DETALLES Y CATÁLOGOS

VICENS VILA CLOSA -

PASSEIG DE GRACIA, 88
Telèf. 72095 - Dir. Teleg.: KEGEVILA

- Barcelona

Propietaris! Quan necessiteu elevar aigua
recordeu-vos sempre de la

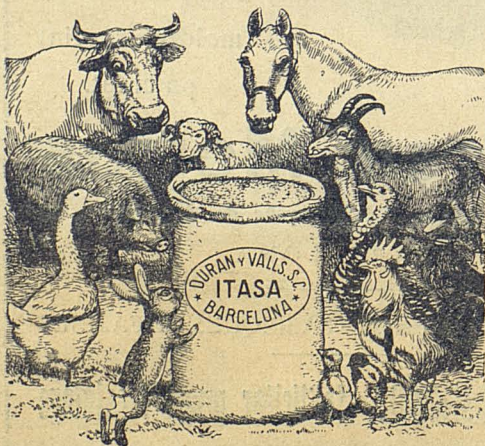
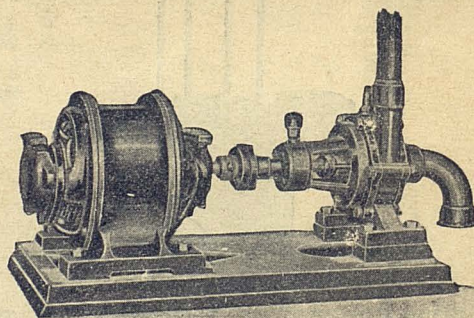
Bomba MINERVA

que vos donarà completa satisfacció

Demaneu catàlegs i pressupostos a

MELCIOR CAÑARDO - Aragó, 252 - Barcelona

(entre R. Catalunya i Balmes)

Tots els nostres sacs van amb el precinte de garantia

En comprar aliments «ITASA» multipliqueu la vostra riquesa i embelliu la vostra hisenda
Car eviteu que la malura i l'anèmia d'una deficient alimentació us malmeti el bestiar

Tots els nostres productes són de qualitat superior i pursa garantida i elaborats sota la direcció del nostre tècnic D. J. M. Miracle, Perit avícola (R. E. O. E. A.)

Corresponem gratuïtament a tota consulta tècnica per a obtenir els màxims resultats en la cria del bestiar.

FARINES de Garrofa, Civada, Alfals, Ordi, Moresc, Ossos (calcínada), Palla, Peixina d'Ostra (esterilizada), Carbó vegetal (neutre).

TURTÓS de Coco, Cacauei, Colza, Gira-sol, Llinosa, Moresc, Palmiste, Ajonjolí i Soya, Farines de Turtós, - Farines de Peix, - Farines de Carn de Bon.

Llavors de Lli, de Plata, Bombay i Marroc.

Proveu qualsevol dels articles que enumereu i pràcticament us assabentareu de la nostra serietat i bon tracte.

Sol·liciteu mostres i cotització mensual sense cap mena de compromís per part vostra

CEREALS: Civada, Ordi, Moresc, Sègol, Pànís, Polpes seques de Remolatxa. Segós totes les despulles del blat i llegums.

Pinsos preparats per a Pollets i Gallines a punt de pondre i ponedores.

«ITASA» - Indústria de Turtós. Segós, Llavors i Olis - Duran i Valls, S. A.

Fàbrica i Oficines: Avinguda d'Icària, 169 - Magatzems de Dipòsit: Castillejos, 2-4 - Telèf. 53.392
Direcció teleg. i telef.: «Itasa» - Representats a Llotja per J. Verdaguer-Taula n.º 4 - BARCELONA